

EU vil lukke to italienske banker

20. juni, 2017 – I overensstemmelse med deres erklærede politik for udryddelse af banker i lokalsamfundet, kræver den Europæiske Kommission en »markeds«-indsprøjtning på €1,25 mia. i de to, betrængte, italienske regionale banker, Veneto Banca og Popolare Vicenza, som en betingelse for hjælp fra staten. Dette synes umuligt at opnå, så nu har staten kun én løsning tilbage under EU-lov: adskil de gode ting (bankindsud, kredit, der betales på, selskabscentre, formueforvaltning og statsobligationer) fra de dårlige ting, og så sælge de førstnævnte og beholde sidstnævnte. Rothschild er forsigtig.

Selvfølgelig mister detailkunder deres penge gennem bail-in (ekspropriering) af underordnede obligationer. Som vi tidligere har rapporteret, er dette allerede begyndt, med regeringens udstedelse af et dekret, der suspenderer betalingen af en mindre Veneto Banca-obligation, der forfalder den 21. juni. Dette kunne udløse en panikbølge i hele systemet med lokale banker, med kunder, der motiveres til at trække deres opsparing ud og sætte dem i større banker.

Ifølge en kilde i Europaparlamentet, var dette sandsynligvis EU's plan fra starten. Kilden sagde, at de først ville løse det spanske bankproblem med Banco Popolar, for derefter at fokusere på de italienske banker. Formanden for Den europæiske Centralbanks bestyrelse, Danièle Nouy, blev i en EP-høring i går spurgt, hvorfor hun, som ECB-bestyrelsesmedlem, ikke kunne forudse problemerne med Banco Popolar og lod banken bløde under stormløbet på bankindsud. Nouy svarede, at der ikke var noget, de kunne have gjort for at forhindre det. Det tog så lang tid at intervenere, fordi ECB var i færd med at vurdere bankens niveau af likviditetsproblemer. (!)

EU-institutioner har for længe siden erklæret, at der er for

mange små banker i Europa, og deres politik agerer i overensstemmelse med en sådan erklæring. Små banker er underkastet en straffende EU-regelramme og gjort nonprofitable gennem nulrentepolitikken, og de tvinges enten til at blive fusioneret, eller også udstykket og sluttelig lukket ned. Således forsvinder banker i lokalsamfund langsomt, og cancerøse TBTF-banker vokser.

Prognose fra EU-kommissionen: Afbetaling af græsk statsgæld kunne kræve op til 56 % af BNP!

21. juni, 2017 – Selv den Europæiske Kommission giver udtryk for bekymring over den græske gælds erholdelighed, idet de frygter, det kunne kræve mere end 50 % af Grækenlands BNP at afbetale på den!

En analyse af den græske gæld, der kræver yderligere forholdsregler for at gøre den erholdelig, var vedhæftet den endelige gennemgang. Ifølge *Bloomberg* og den græske avis *Kathimerini* krævede EU-kommissionen en forlængelse af obligationernes løbetid og en forlængelse af de afdragsfri perioder for afdrag og renter, så vel som for afkastet af nationalbankernes profit af de græske obligationer, de har.

Ifølge Kommissionens analyse af gældens erholdelighed, så forventer det »optimistiske« scenarie på bundlinjen, at gælden vil absorbere, i gennemsnit, 20 % af Grækenlands bruttonationalprodukt frem til 2060 (!), hvilket ville kræve et gennemsnitligt, primært overskud på 2,2 % af BNP i hele

perioden efter 2022 – frem til dette tidspunkt bør det primære overskud være 3,5 %, som Eurogruppens beslutning for nylig dikterede.

Dette negative scenarie ser gælden nå op på 241 % af BNP i 2060. I dette scenarie overstiger brutto-finansbehovet 20 % af BNP fra år 2033 og når op på ikke mindre end 56,6 % af BNP i 2060! Betingelserne for dette scenarie er et primært overskud på 1,5 % af BNP mellem 2023 og 2060, med en gennemsnitlig vækstrate på 2,7 % i samme tidsrum.

Menneskeheden på en ny kurs: Rusland og Kina udvikler Arktis – Vil USA tilslutte sig?

Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. ... Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

Af Mike Billington, EIR.

12. juni, 2017 – Rusland og Kina er i færd med at optrappe deres indsats for at udvikle en af Jordens sidste, fremskudte grænser for menneskeheden – Arktis' udstrakte vidder med et rigt resursegrundlag. Alt imens Ruslands enorme kystlinje langs det Arktiske Hav er den primære base for deres operationer, så er Kina stærkt engageret i byggeriet af den infrastruktur, der er nødvendig for at gøre udnyttelsen af disse resurser mulig.

Vil USA, under præsident Trump, gå med i denne proces? Svaret på dette spørgsmål vil spille en afgørende rolle i det større spørgsmål, der i betydelig grad vil afgøre menneskehedens skæbne – nemlig, om Trump fuldt ud vil integrere USA i Bælte & Vej Initiativet (BVI); den Nye Silkevejsproces, der først blev fremmet af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som nu er blevet fuldt ud vedtaget og implementeret af Kinas præsident Xi Jinping, på vegne af alle Jordens nationer.

En betydelig, fysisk drivkraft bag dette initiativ er den kendsgerning, at Nordøstpassagen – ruten fra Asien til Europa via det Arktiske Hav – i stigende grad er blevet sejlbar på grund af den arktiske iskappes tilbagetrækning. Alt imens den 'grønne' bevægelse er hurtig til at proklamere, at (ikkeeksisterende) menneskeskabt klimaforandring er ansvarlig for denne, de arktiske iskappes vigen, så har den russiske regering og russiske videnskabsfolk (blandt andre) bevist, at dette er et cyklisk fænomen uden forbindelse til kulstof – og som faktisk er til stor fordel for menneskeheden. Ikke alene fremmes handel af iskappens tilbagetrækning, men resurserne i Arktis gøres også mere tilgængelige – hvis verden vælger at drage fordel af de nye omstændigheder.

Ét Bælte; én Vej; én Cirkel

Hu Angang, en førende, kinesisk økonom ved Tsinghua Universitet, opfandt begrebet, »Én Cirkel« – hvorved refereres

til indkredsningen af hele den eurasiske landmasse gennem at fuldstændiggøre Nordøstpassagen – som føjes til politikken med »Ét Bælte, én Vej, som initieredes af præsident Xi Jinping i 2013. Det Nye, Økonomiske Silkevejsbælte, der forbinder Asien, Europa og Afrika over land, og det 21. Århundredes Maritime Silkevej, der forbinder Eurasien, Afrika og de amerikanske kontinenter over hav, kan nu få tilslutning af »Én Cirkel«, den arktiske rute, der reducerer sejltiden fra Østasien til Europa med mere end 30 %.

Ud over sejltiden, så omfatter de resurser, der venter på at blive udnyttet – blot venter på, at menneskeracen skal udvikler teknologierne, der skal til for at muliggøre denne udnyttelse i et barsk miljø, på en måde, der er acceptabel for menneskelig beboelse – enorme aflejringer af guld og andre mineraler, så vel som også skønsmæssigt 30 % af verdens endnu ikke-opdaget naturgas og 13 % af ikke-opdaget olie, iflg. U.S. Geological Survey.

Alt imens spørgsmålene om suverænitet er relevante for resurserne nær grænserne af de arktiske nationer (Rusland, USA, Norge, Finland, Sverige og Danmark), så er det udstrakte, arktiske territorium uden for territoriale farvande og er således udelukkende underkastet FN's Havretskonvention (UNCLOS), der kun giver mulighed for fælles udvikling af resurserne under konsensusaftaler. Arktisk Råd med de seks arktiske nationer, og med andre til stede som observatører, inkl. Kina, styrer denne proces. Kina anser sig selv for at være en »nær-arktisk« stat og påpeger, at området har »den af hele menneskeheden arvede rigdom«. Det seneste topmøde i Arktisk Råd, som finder sted hvert andet år, var i Juneau, Alaska, i marts, hvor Finland overtog formandsskabet for den nuværende toårs-periode.

På vejen til at besøge præsident Trump i Florida i april stoppede præsident Xi Jinping op i Finland for at diskutere Finlands rolle i Bælte & Vej, men han arrangerede også, at Finland repræsenterede Kina i Arktisk Råds møder.

Alt imens Rådets overvejelser hidtil har undgået bestræbelser på at introducere geopolitiske konflikter, så har nogle medlemmer af USA's Kongres brugt den kendsgerning, at Rusland har sikkerhedsinteresser langs sin udstrakte arktiske grænse, til at kræve, at USA udarbejder militære kapaciteter til at udfordre russisk dominans i området. Dette er absurd i betragtning af, at USA alt i alt har én fungerende isbryder, mens Rusland har 40 og er i færd med at bygge eller bestille (primært fra Sydkorea) byggeriet af yderligere flere dusin.

Netop i denne uge overværede præsident Putin navngivningen af verdens største isbryder-fragtskib til flydende naturgas (LNG) i Skt. Petersborg, bygget til Rusland af Sydkoreas Daewoo Skibsbygger- og Havingeniørselskab. Tydeligvis ikke tiltænkt militære formål, vil skibet blive anvendt i Yamal-projektet på den arktiske Yamal-halvø, ved Uralbjergenes nordlige ende. Dette område har enorme naturgasdepoter, der udvindes af et konsortium, som omfatter Ruslands Novatek, Frankrigs Total og Kinas Nationale Olieselskab. Skibet er det mest moderne af højklasse-isbrydere (dvs. forstærket) og vil blive flagskibet i en flåde af 15 lignende skibe. Yamal-projektet tilsigter at producere 16,5 million tons LNG om året.

Ved skibsdåben sagde Putin:

»Yamal-projektet banede vejen for den arktiske rute. Det vil bidrage til udviklingen af energiindustrien i hele verden, udover Rusland og Europa ... Yamal-LNG spiller en vigtig rolle i udviklingen af den Nordlige Sejlroute og i den yderligere undersøgelse og udforskning af Arktis. Jeg regner med den succesfulde lancering af nye, lovende, storstilede projekter sammen med vore franske, kinesiske og udenlandske partnere, så vel som også vores voksende samarbejde i det ekstremt rige, arktiske område.«

Rusland er også i færd med at bygge en Nordlig Breddegrads-jernbane, der forbinder Yamal med Ural-områderne mod syd og nationens transportårer, der vil sikre, at områdets

mineralresurser kan transporteres hele året rundt.

I en anden, stor udviklingszone, nemlig Arkhangelsk-regionen syd for Murmansk nær ved den norske og finske grænse, planlægger Kinas Poly Group Corp. et udviklingsprojekt til \$5,5 mia., og som omfatter en ny dybvandshavn og en jernbaneforbindelse mod syd. Det er planen at udskibe kul, gødning, olie og andre råvarer fra Sibirien og Ural-området via Arktis, og dernæst mod syd via jernbane. Igor Orlov, Arkhangelsks guvernør, skønner, at projektet vil skabe 40.000 jobs, når det står færdigt i 2023.

En langfristet plan for den russiske udvikling af arktiske faciliteter er at afprøve strukturer, der kræves for menneskelige forposter på Månen og Mars.

Amerikansk samarbejde

Et møde på ministerplan i Arktisk Råd i Fairbanks, Alaska, den 11. maj, forudsås at blive omstridt af dem, der forsøger at sabotere præsident Trumps bestræbelser på at etablere samarbejdende og venligtsindede relationer med Rusland. Disse forudsigelser viste sig at være forgæves. Blandt resultaterne af mødet, som USA præsiderede, var underskrivelsen af en bindende aftale om at fremme samarbejde omkring videnskabelig forskning i området, og som vil sikre, at videnskabsfolk og deres udstyr og data kan strømme mere frit hen over internationale grænser inden for Arktis. En Arktisk Skibstrafik Database er blevet oprettet, mens et nyt Arktisk Økonomisk Råd og en Specialstyrke for Forbedret Forbundethed er i færd med at blive operationelle.

David Balton, USA's viceassisterende udenrigsminister for hav og fiskeri, og som repræsenterede USA ved mødet, modgik de neokonservatives drømme om konfrontation med Rusland og sagde, at Arktis forbliver stabilt og fredeligt.

»I Arktisk Råd har vi et mødested, der har gjort det godt mht. at promovere internationalt samarbejde blandt alle otte nationer, inklusive Rusland«, sagde Balton og tilføjede, at »Uanset, hvilke andre vanskeligheder, der måtte eksistere mellem USA, Rusland og andre medlemmer af Arktisk Råd, og mellem Rusland i relation til andre dele af verden, så manifesterer de sig ikke i Arktisk Råds verden. Det er fortsat en meget samarbejdende organisation.«

Wilson-centrets Arktisk Cirkel Forum er vært for en konference i Washington 21.-22. juni, med titlen, »USA og Rusland i Arktis«. Balton vil være taler sammen med mange andre fra USA, Rusland og andre nationer i Arktisk Råd. Det er netop denne form for samarbejde – hvor vi forcerer udviklingens fremskudte grænser og den menneskelige videns fremskudte grænser – der, ligesom den Nye Silkevej, er i færd med at bevæge verden ind i et nyt paradigme for fred gennem udvikling.

Denne artikel publiceredes første gang i EIR, 16. juni, 2017. Artiklen er ikke tidligere udgivet på dansk.

Gør New York til et vendepunkt i historien

Leder fra LaRouche PAC, 20. juni, 2017 – De hastigt voksende spændinger mellem USA og Rusland over de seneste dages udviklinger i Syrien, har bragt hele planeten ind i en meget farlig og skrøbelig situation. Vi er nu tættere på udbruddet af en global atomkrig, end vi har været på noget tidspunkt, siden Barack Obama og hans klon, Hillary Clinton, blev drevet ud af Det Hvide Hus.

Uanset nogle nyttige skridt, væk fra randen af krig, i løbet

af de seneste 24 timer – inklusive meddelelsen fra det amerikanske militær om, at det »tager forsigtighedsforholdsregler for omplacering af fly over Syrien«, i lyset af den russiske advarsel om, at deres mest avancerede radarsystemer ville »være indstillet til at spore sig ind på« ethvert, og alle, fly over syrisk luftrum vest for Eufrat; samt Australiens beslutning om helt at suspendere deres deltagelse i koalitionsflyvninger i området – så kan situationen udløses af det mindste pres. Der er gentagne erklæringer, der kommer fra diverse dele af Trump-administrationen og Kongressen, om, at amerikanernes nedskydning af det syriske fly (over syrernes eget, nationale territorium!) var berettiget; at »vi vil ikke tøve med at forsvare os eller vore partnere, hvis vi trues«, ligeledes i fremtiden; og at Syrien i realiteten skal deles.

Ingen af disse politikker er Donald Trumps – ikke som kandidat, og ikke som præsident. De er politikker, der kommer fra de selv samme kræfter, der arbejder på at vælte hans præsidentskab, eller simpelt hen myrde ham. De repræsenterer lag inden for efterretningsetablisementet, militæret, medierne og Wall Streets finansinteresser – der alle køres fra toppen af Det britiske Imperium – der har lanceret disse operationer for at forhindre Trump i at handle på sin erklærede dagsorden. Velinformerede kilder har rapporteret, at Trump belejres og distraheres af de endeløse, grundløse, juridiske trusler, der samles omkring ham – hvilket præcist er deres hensigt.

Vi må optrappe vores mobilisering for at vække den amerikanske befolkning til denne fare, sagde Helga Zepp-LaRouche til medarbejdere i dag, og standse det igangværende kup imod Trump. Med folkelig opbakning til de presserende nødvendige forandringer, som vi må organisere, kan Trump befries til at handle for at skabe en helt ny ramme for økonomiske og politiske relationer, med Kina og Rusland i særdeleshed.

Men en stykkevis fremgangsmåde vil ikke virke, erklærede Zepp-

LaRouche. En total erstatning af det bankerotte, transatlantiske finanssystem kræves, med en ny, der er bygget op fra bunden, langs linjen af den politik, som Lyndon LaRouche har specificeret i sine Fire Love: en global Glass/Steagall-bankreform og skabelsen af et kreditsystem i Hamiltons tradition for at skabe højteknologiske infrastrukturprojekter og relaterede udviklingsprojekter. Det er præcist, hvad Kina har lanceret med sit epokeskabende Bælte & Vej Initiativ, og som USA nu må tilslutte sig.

Der er intet tydeligere eksempel på dette end situationen omkring New York City og byens smuldrende infrastruktur. Ethvert stykkevise »fiks« af ét problem vil kun gøre situationen værre andetsteds. Hele New York-områdets infrastrukturnet, især transport, må totalt udskiftes, fra bunden og op.

Lad os tage denne krise og vende den til en mulighed, fremførte Zepp-LaRouche. Problemet er så alvorligt, at det ikke kan løses på kort tid. Men hvis man har en plan, vil folk få en fornemmelse af, at en løsning er i sigte, og de vil være optimistiske og vil deltage i problemets løsning. Hvis der kun er kaos, så vil vi stå med et oprør – nationalt, så vel som i New York City.

Så lad os gøre New York til et vendepunkt i historien!

Foto: 29. maj, 2013, blev et tog på vej mod syd afsporet, lige uden for 125. station i New York.

Planen for at dele Syrien

20. juni, 2017 – Der er planer, der kommer fra visse elementer i USA's efterretnings- og militærsamfund, om at skabe en *de*

facto deling af Syrien. Dette er de samme kredse, der er ude på at sabotere præsident Trumps erklærede hensigt om ikke at blive involveret i flere krige for regimeskifte generelt, og heller ikke i Syriens indre anliggender i særdeleshed.

Tidligere officer i Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), pensionerede oberst Pat Lang, rapporterer i et blogindlæg den 19. juni, at den amerikanske koalitionsaktivitet er så aggressiv i Raqqa/Tabqa-området i det nordlige Syrien og i den sydlige del omkring Al Tanf-grænseovergangen (tæt ved Syriens grænse til Irak og Jordan), »at det synes klart, at USA har til hensigt at dele Syrien på en de facto-basis, hvor den østlige del vil blive brugt som en base for en post-IS-kampagne imod den syriske regering.«

Etableringen af en amerikansk militærbase i Al Tanf, uden den syriske regerings godkendelse, fremkaldte kritik fra senator fra Virginia Richard Black, der til en interviewer fra Sputnik sagde: »Der kan ikke være en mere indlysende krænkelse af folkeretten end rent faktisk at rykke ind og oprette en militærbase i et suverænt land, der aldrig har udført offensive handlinger imod vort land.«

I Rusland ses den nylige deployering af to HIMARS (High Mobility Artillery Rocket System) raketaffyringssystemer til Al Tanf af nogle kvalificerede iagttagere som et tegn på disse amerikanske planer for en deling. Raqqa ligger lige uden for HIMARS' rækkevidde fra Al Tanf: USA's hovedmål er derfor at forstærke en ensidigt udråbt »dekonfliktionszone« i området for at forhindre Iran i at sende forsyninger til den syriske hær, rapporterer *Russia Beyond the Headlines*.

»Med deployeringen af HIMARS sender USA et klart signal til Moskva og Damaskus, at det ikke vil give [tillade? -red.] den syrisk-irakisk-jordanske grænse under pro-regeringsstyrkers og iranske styrkers kontrol«, erklærede Alexey Klebnikov, Mellempøsteneksperter ved det Russiske Råd for Internationale Anliggender.

Bemærkninger, der faldt tidligere på ugen ved National Press Club i Washington, D.C., fra formanden for generalstabscheferne, general Joseph Dunford, lod også en dør stå åben for dem, der fører kampagne for en deling. Samtidig med, at den amerikanskledede koalition støtter lokale bestræbelser på at indtage Raqqa, sagde Dunford, så er en anden indsats, under ledelse af USA's Udenrigsministerium, i færd med at etablere en organisation til regeringsførelse, der vil tage over, når Raqqa først er indtaget. »Dette regeringsorgan vil til maksimal fordel bruge arabiske ledere, der er fra Raqqa, og vil også arbejde på at etablere en sikkerhedsstyrke, sammensat af lokalt personel, for at stabilisere bestræbelser, der vil følge efter Raqgas indtagelse«, tilføjede Dunford.

Vil Trump overvinde sabotage og få USA med i Kinas og Ruslands nye paradigme?

RADIO SCHILLER, 20. juni, 2017

https://soundcloud.com/si_dk/vil-trump-overvinde-sabotage-og-f-a-usa-med-i-kinas-og-ruslands-nye-paradigme

Briefing af seneste politiske begivenheder v/ Tom Gillesberg.

Forrædere står bag både økonomiske og militære operationer for at stoppe Trumps bestræbelser på at opbygge relationer med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 19. juni, 2017 – I løbet af den seneste uge har korrupte senatorer banket nye sanktioner igennem mod Rusland (og Iran), der i realiteten var rettet imod at fjerne præsident Trumps forrettighed til at afslutte de ulovlige sanktioner, der blev gennemtvunget af Barack Obama gennem en eksekutiv ordre, baseret på løgne mht. russisk indblanding i de amerikanske valg. Søndag nedskød dernæst amerikanske styrker, der (ulovligt) er deployeret i Syrien, et syrisk kampbombefly, der var engageret i et angreb på ISIS, hvilket fremprovokerede en barsk respons fra Rusland, der gik ud på, at alle yderligere sådanne ulovlige, udenlandske angreb på den suveræne stat Syriens styrker ville løbe risikoen for russiske forsvarsoperationer.

Hvem gav ordre til dette angreb? Det Russiske Forsvarsministerium har erklæret, at aftalen med USA mht. dekonfliktion i militære operationer, er suspenderet, og de har krævet, at »USA's Kommando gennemfører en omhyggelig efterforskning og rapporterer om sine resultater og de trufne forholdsregler«.

Sådanne handlinger, der udgør en krigstrussel mellem verdens to, førende atommagter, er sindssyge, rent militært. Man erindre sig, at det amerikanske missilangreb på den syriske luftbase i april var baseret på de falske efterretningsrapporter om, at den syriske regering havde brugt kemiske våben, uden noget militært eller strategisk formål, mod sine egne borgere.

Den farvede revolution, der nu udspilles imod præsident Trump, og som involverer falsk britisk efterretning, der kanaliseres via britiske aktiver i de amerikanske efterretningstjenester, Kongressen, massemedierne og elementer i det amerikanske militær, må standses. I modsat fald vil verden blive kastet tilbage til det økonomiske kaos og den strategiske katastrofe, der blev orkestreret under præsidenterne Bush og Obama.

I UK er Imperiets magt udsat for en alvorlig prøve i sin hjembase, og amerikanere gør klogt i at følge det nøje. Tory-premierminister Theresa May og de faktiske Tory'er i Tony Blairs »Nye Labour«-fraktion af Labour-partiet trues med at blive droppet i kølvandet på Mays chokerende tab af et flertal i de nylige valg, som dernæst efterfulgtes af den forfærdelige brand i et socialt højhus-boligbyggeri, der kan have kostet så mange som 100 uskyldige menneskeliv. Kilder i UK fortæller *EIR*, at May-regeringen lyver om dødstallet i håb om, at raseriet vil lægge sig, men også, fordi enhver hændelse med flere end 100 døde iflg. loven skal efterforskes som en kriminalsag. Den »gamle« Labour-kandidat, Jeremy Corbyn – hvis program omfatter en afslutning af krigsførelse for regimeskifte, en infrastrukturfond for at kickstarte økonomien, en afslutning af de russiske og iranske sanktioner, udvikling af atomkraft og deltagelse i den Nye Silkevej – ses i stigende grad som en sandsynlig vinder i ethvert nyt valg, alt imens Tory'ernes skrumpning i stigende grad indikerer, at de vil blive nødt til at udskrive et nyvalg.

Husk, at det var Tony Blair, der skabte det første »uærlige dossier«, der opfandt falske efterretninger om, at Irak havde

masseødelæggelsesvåben, og som lancerede Irakkrigen, spredningen af terrorisme og flygtningekatastrofen. Det aktuelle kupforsøg imod Trump blev lanceret af »uærlige dossier nr. 2«, som blev forfattet af MI6-agent Christopher Steele, der opfandt historier om Trump og Rusland, som skulle spredes via deres netværk i USA, en operation, der nu har nået niveauet for 'ansporing til mord'.

Hidtil har Putin-regeringen nægtet at lade sig provokere ind i en konfrontationspolitik med den nye administration i Washington, hverken som respons til sanktionerne eller til angrebene i Syrien. Udenrigsminister Lavrov refererede, efter nedskydningen af det syriske fly, til »deeskaleringszonerne« implementeret af Rusland, Iran og Tyrkiet i Syrien, som »en af mulighederne for i fællesskab at gå fremefter« og tilføjede: »Vi opfordrer alle til at undgå ensidige handlinger, respektere syrisk suverænitet og gå med i vores fælles arbejde, der er aftalt med regeringen for den Syriske Arabiske Republik.«

Det er USA's borgeres ansvar at erkende og identificere de kriminelle personer og institutioner, der forsøger at ødelægge regeringen og vor nations suverænitet. Kina har udsendt førende politiske ledere og industriledere til USA i denne uge, efter invitation fra Trump-administrationen, for at drøfte samarbejde om Bælte & Vej Initiativet – den Nye Silkevej – omkring byggeri af infrastruktur, investering i industri og landbrug og samarbejde med amerikansk industri om udviklingsnationer i Asien, Afrika og Sydamerika. Det er denne, USA's deltagelse i det nye paradigme for fremskridt og samarbejde for alle nationer og folkeslag, der nu er på plads under kinesisk og russiske lederskab, som det henfaldne Britiske Imperiums og dets Wall Street-aktivers dinosaurer er desperate for at ødelægge. Deres dødbringende kupforsøg må stoppes, og det amerikanske folk befriet til at bidrage til menneskehedens fremtid.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 9. juni, 2017. (Whitehouse

Photo)

Xi Jinping: BRIKS-samarbejde vil indvarsle et nyt Gyldent Årti

19. juni, 2017 – I en åbningstale ved BRIKS-konferencen for udenrigsministre i dag, understregede den kinesiske præsident Xi Jinping, at samarbejde mellem BRIKS-nationerne »er en innovation, der transcenderer det gamle mønster med politiske og militære alliancer og forfølger partnerskaber snarere end alliancer«. BRIKS-organisationen overgår »den gamle tankegang med nulsumsspil« og »praktiserer i stedet et nyt koncept for gensidig fordel og win-win-samarbejde«. Han understreger, at BRIKS-mekanismerne for samarbejde meget godt imødekommer de fem medlemsnationers behov.

Den kinesiske leder understregede også, at »BRIKS-samarbejdsmechanismen har eksisteret i ti år, og BRIKS-medlemmer har fokuseret på udvikling, som ikke alene kommer befolkningerne i de fem lande til gode, men også giver verden en opskrift på at adressere fødevare- og sikkerhedsproblemer ... BRIKS-lande er et fællesskab for fælles interesser og fremtid«. Han opfordrede medlemsnationerne til at »udvikle win-win-ånden mest muligt« og arbejde sammen for at bidrage til organisationens udvikling. Han opfordrede dem til at prioritere udvikling og til at »følge multilateralisme og de grundlæggende normer for internationale relationer. Når vi blot tænker og arbejder hen imod det samme mål, vil BRIKS-samarbejdet blive mere produktivt og indvarsle et nyt, gyldent årti«, forudsagde han.

I sine bemærkninger ved det samme møde sagde den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, at Kina »er rede til at lægge skulder til den vigtige mission med at åbne op for BRIKS-samarbejdets andet årti. Kina er klar til at diskutere BRIKS-Plus samarbejds mønstre og former«. Forespurgt om dem, der giver udtryk for tvivl om BRIKS' fremtid, svarede Wang, »der er nogle tvivlende røster. Jeg tror, dette viser, at det internationale samfund er opmærksomt på BRIKS. Med hensyn til, om BRIKS er ved at svinde eller ikke spiller en vigtig rolle, så mener Kina, at den vigtige tilgang er den, at se er at tro«. Han sagde, at alle lande burde erkende, at BRIKS yder et betydeligt bidrag til global, økonomisk udvikling, og at landenes økonomier viser stærkt »momentum og stærk vitalitet«.

Foto: Kinas præsident holdt åbningstalen ved BRIKS-topmødet for udenrigsministre.

Forslag om anti-russiske sanktioner i USA's Senat: Putin ubekymret; Merkel rasende

17. juni, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin bedyrede i et Tv-interview i dag, efter det amerikanske Senats fremsættelse forleden dag af sanktioner imod Rusland, at Rusland ikke vil lade sig puffe ind i et dødvande mht. dets relationer med Washington. »Det er vigtigt at bemærke, at, uanset, hvad der foregår – vist, sandsynligvis; lad os se, hvad det sluttelige resultat bliver. Men uanset, hvad og hvilke beslutninger, man tager udenlands, så vil dette ikke

puffe os ind i et dødvande«, understregede Putin. »Vi må sandsynligvis korrigere noget og træffe yderligere forholdsregler, være ekstra opmærksom på nogle ting, men dette (stramningen af sanktioner) vil ikke føre til et dødvande eller et sammenbrud«, advarede han. »Jeg mener, dette er skadeligt«, sagde Putin. »Men det er endnu tidligt at tale om gengældelsesskridt (henimod en forstærkelse af sanktioner), men lad os se, hvad resultatet bliver.«

Den tyske kansler Angela Merkel er derimod rasende over lovforslaget. Merkels talsmand, Steffen Seibert, sagde, det er »besynderligt«, at sanktioner, rettet mod at straffe Rusland, også kunne føre til straffe over europæiske selskaber. »Dette må ikke ske«, sagde han. »Vi afviser generelt sanktioner, der har virkning på udenforstående områder, altså en virkning på tredjelande.« Den tyske økonomiminister Brigitte Zypries sagde til Reuters, at Berlin ville blive nødt til at tænke på modforholdsregler, hvis lovforslaget bliver til lov. »Vi må overveje, hvad vi skal gøre imod det.«

Afsnit 257 af lovforslaget, der handler om USA's politik for ukrainsk energiforsyningssikkerhed, rammer, blandt andet, forsyningen af russisk gas til Europa, inklusive den foreslåede Nordstream 2-ledning, der efter planen skal løbe langs det Baltiske Hav fra Skt. Petersborg, Rusland, til Greifswald, Tyskland, for det meste langs samme rute som den aktuelt eksisterende Nordstream-ledning. Lovforslaget gør modstand mod Nordstream 2 til amerikanske politik pga. dens angivelige »skadelige virkning på den Europæiske Unions energiforsyningssikkerhed, udviklingen af gasmarkedet i Central- og Østeuropa og energireformer i Ukraine«. Det, som europæiske kritikere af lovforslaget virkelig falder over, er imidlertid den følgende klausul: »USA's regering bør prioritere eksporten af USA's energiresurser med det formål at skabe amerikanske jobs, hjælpe USA's allierede og partnere, og styrke USA's udenrigspolitik.«

Foto: Angela Merkel er rasende over de antirussiske lovforslag

Helga Zepp-LaRouche fortæller de sande kendsgerninger om Helmut Kohl

Helga Zepp-LaRouche

19. juni, 2017 – Schiller Institutets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, skrev følgende erklæring til *EIR Strategic Alert Service* den 18. juni, to dage efter Helmut Kohl (CDU), der var Tysklands kansler fra 1982-1998, i perioden for Tysklands genforening, afgik ved døden.

»De forskellige vurderinger af Helmut Kohl som 'faderen af tysk genforening' og 'den, der forudså et forenet Europa' lyder mere som en PR-beskrivelse af den politisk korrekte opfattelse, som Kohls samtidige bør have af denne historiske periode, der faldt sammen med hans embedsperiode. Det, der fuldstændigt udelades, er de geopolitiske operationer, der udløstes imod Kohl, især i tiden for den tyske genforening, og som stadig i dag udspilles under andre former.

Det er Kohls fortjeneste, at, med udgivelsen af hans 'Tjupunkts-plan for en konføderation af de to Tysklande' den 28. november, 1989, tog han det første, spæde skridt hen imod etableringen af tysk suverænitæt, et skridt, som han ikke havde koordineret med de Allierede eller med sin koalitionspartner, daværende udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher [FDP]. Et sandfærdigt billede må inkludere den

kendsgerning, at mordet, to dage senere, på Alfred Herrhausen, daværende formand for Deutsche Bank og en nær rådgiver til Kohl, og som angiveligt udførtes af tredje generations Rote Armee Fraktion (RAF), havde til hensigt omgående at begrænse denne impuls til at opnå suverænitet.

Det, der ligeledes mangler i de mange kommentarer, er Margaret Thatchers hadefulde »Fjerde Rige Kampagne« imod Kohl, så vel som også François Mitterands trusler om krig i tilfælde af, at Kohl ikke var rede til at opgive Deutschmark som nationalvaluta som prisen, der skulle betales for genforeningen, og at acceptere begrænsningerne i Maastrichttraktatens spændetrøje og euroen, som det rapporteres af Jaques Attali i dennes biografi af Mitterand. Kohl beskrev senere det Europæiske Fællesskabs Topmøde i begyndelsen af december 1989 i Strasbourg, hvor han blev konfronteret med disse angreb, som en af hans livs mørkeste stunder. Ifølge hans egne udtalelser var det ikke, før han besøgte Dresden den 19. december, 1989, hvor befolkningen glædesstrålende råbte 'Helmut! Helmut!', at han indså, at øjeblikket var kommet for tysk genforening.

Helmut Kohl var selvfølgelig også et levende vidne til de løfter, amerikanerne gav Mikhail Gorbatsjov, og som blev rapporteret af daværende amerikanske ambassadør til Sovjetunionen, Jack Matlock, blandt andre, om, at NATO aldrig ville ekspandere frem til Ruslands grænser. For Kohl var den Kolde Krig afsluttet med opløsningen af Sovjetunionen, og det er yderst tvivlsomt, om han ville have været enig i den dæmonisering af Vladimir Putin, der har fundet sted i de senere år. Det faktum, at fr. Merkel nu anser sig selv for at være prokonsul for Barack Obamas politik for konfrontation, ville han sandsynligvis heller ikke have syntes om.«

Foto: Storbritanniens Margaret Thatcher; Tysklands Helmut Kohl; Frankrigs François Mitterand.

Storbritanniens ambassadør til Tyskland fra 1988 til 1992,

Christopher Mallaby, om Kohl versus Thatcher: 'Det faldt dem ikke naturligt at nyde hinandens selskab'.

Og foråret gik over i sommer

...

Lyndon H. LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, november, 2013.

Leder fra LaRouche PAC, 18. juni, 2017 – Fremtidige generationer vil se tilbage på disse dage i midten af 2017 som en hovedkorsvej i hele menneskets historie frem til i dag. De grundlæggende kendsgerninger, der stadig er stort set ukendte for de fleste amerikanere i dag, vil være velkendte for dem. Den måde, hvorpå Lyndon og Helga LaRouche i årtier, og på trods af intens forfølgelse, havde udarbejdet et Nyt Paradigme for en global civilisation, hvor mennesket endelig ville blive fuldt ud menneskeligt, og som var knyttet til et udstrakt program for en Verdenslandbro og for udvikling af fusionskraft og en genlancering af udforskning af rummet som et globalt rumprogram.

At dette LaRouche-program for Verdenslandbroen blev officielt vedtaget som kinesisk statslig politik i 2013 og i løbet af fire år fik tilslutning fra flere end 100 nationer, der repræsenterede flertallet af menneskeheden. At, takket være dette program, begyndte håb atter at indfinde sig i Afrika, efter årtiers fortvivlelse. Vejen var åbnet for en afslutning af Det britiske Imperium og det oldgamle imperiesystem, der

havde forkrøblet menneskers sind, siden mindst begyndelsen af den optegnede historie.

At det var inden for en sådan sammenhæng, om end de amerikanske vælgere blev holdt uvidende om det, at de afviste Det britiske Imperiums præsidentkandidat, Hillary Clinton, og i stedet valgte den kandidat, der lovede venskab med Rusland og Kina, afslutningen af udenlandske aggressionskrige og genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov – Donald Trump.

USA bevægede sig mod det Nye Paradigme.

Det britiske Imperium kæmpede indædt for at skaffe sig af med præsident Trump gennem et FBI-kup, eller gennem ethvert andet middel, de kunne udtænke. De fleste amerikanere hældede til at støtte deres valgte præsident og udviste ikke alene støtte, men også entusiasme, når de blev vist tillid. Men, for faktisk at kunne handle på dette, havde de brug for et virkeligt begreb om den globale proces og LaRouche-parrets mission, som var blevet dem nægtet.

Og her står sagerne i øjeblikket. Som en digter har sagt, »det sidste kapitel er endnu ikke skrevet«.

Foto: LaRouche-parret: Lyndon H. LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, november, 2013.

Vladimir Putin siger, Arktis er af afgørende betydning for

Rusland

18. juni, 2017 – Under sin fire timer lange, årlige Spørgsmål-og-Svar-optræden på russisk Tv den 15. juni, svarede Vladimir Putin, forespurgt, hvorfor Rusland er så fokuseret på Arktis:

»Frem til år 2050 vil omkring 30 % af al organisk kulbrinte blive produceret i det arktiske område. Nogle af vore meste betydningsfulde projekter gennemføres allerede dér, med Novatek, der bygger et anlæg, en firmaby, en flyveplads og en havn i den arktiske zone. ... Fra et økonomisk standpunkt er dette af afgørende betydning ... Derudover, ud fra et strategisk standpunkt, så går USA's landbaserede missilers flyverute netop over Nordpolen ... Dette er, hvad Arktis betyder for os.«

Putin forklarede, hvordan smeltningen af de arktiske isbjerge yderligere åbner op for den nordlige rute mellem Europa og Asien og nævnte verdens største isbrydere, som Rusland er i færd med at bygge, og som vil gøre sejladsen nemmere.

I dag rapporterede Sputnik, at eksperter fra Rosneft, under en forsøgsboring i Khatanga-bugstens sokkel i Laptevhavet, en del af det Arktiske Hav, fandt, at kernen er mættet med olie. Den russiske minister for naturlige resurser og miljø, Sergei Donskoi, sagde i dag, at disse oliefelter kunne være de største på soklen.

Foto: Rosneft har opdaget kulbrinte-aflejringer på det Arktiske Havs østlige sokkel i Laptevhavet, Rusland.

Ruslands briefing til FN om genopbygning af Aleppo understreger behov for hjælp til genopbygning

15. juni, 2017 – Ruslands FN-mission i Genève sponsorerede en live-streamed briefing i går om »Aleppo: En by uden terror. Nyt liv, nyt håb« (Aleppo: A City with out Terror. New Life, New Hope), hvor flere talere understregede betydningen og nødvendigheden af en genopbygning af den syriske by Aleppo, der blev befriet fra jihadisternes sidste december. Alexey Borodavkin, Ruslands ambassadør til FN i Genève, opfordrede det internationale samfund til at udstrække deres hjælp til de syriske myndigheder til genopbygning af Aleppo, og ikke hindre denne indsats med sanktioner. »Det er afgørende at hjælpe de syriske myndigheder i deres bestræbelser for at genoprette normalitet i byens liv og ikke forsøge at blande sig i dette arbejde ved anvendelse af ensidige, ulovlige og umenneskelige sanktioner og falske anklager«, sagde han. »Disse praksisser burde have været afsluttet for længe siden.«

»Vi opfordrer alle lande, internationale organisationer og ikke-statslige organisationer til at udgøre en fælles front i sagen om hjælp til Aleppo for at lade folk i denne, igennem mange år hårdt ramte by glemme deres vanskeligheder, som de har overlevet, så hurtigt som muligt og genoprette fred, ro og fremgang til landet Syrien«, sagde Borodavkin.

Hussein Diab, guvernør for provinsen Aleppo, tilsluttede sig Borodavkins opfordring og påpegede, at vestlige sanktioner forhindrer importen og produktionen af vital medicin i Syrien. »Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at gentage vores krav om at ophæve uretfærdige sanktioner, der først og fremmest er rettet mod det syriske folk, og som hindrede, og

fortsat hindrer, genstart af lokal fremstilling, først og fremmest produktion af farmaceutiske og medicinske præparater. Sanktionerne forhindrer forsyningen til vort folk af nødvendig medicin og sundhedstjenester«, sagde Diab.

General Vladimir Savtjenko, chef for det Russiske Forsoningscenter, rapporterede bl.a., at genoprettelsen af elektricitet og vand til dele af byen har gjort det muligt for 70.000 mennesker, inklusive 40.000 børn, at vende tilbage til deres hjem. Han og andre talere beskrev det intense niveau af humanitære aktiviteter, som udføres i Aleppo af det russiske militær, og som omfatter at yde lægehjælp og levering af 850 tons humanitære hjælpeforsyninger.

Foto: Aleppo, en af verdens ældste, uafbrudt beboede byer, var Syriens største by før krigen begyndte i 2011.

UK: Brandkatastrofen i Grenfell Tower kunne sænke Tory'erne, privatisering og grøn politik

16. juni, 2017 – Det frygtes nu, at over halvdelen af de 200 beboere i Grenfell Tower kan være omkommet i brandkatastrofen. Alt imens det officielle dødstal nu er 30, savnes flere end 65 personer, og tallet stiger. Katastrofen giver ikke alene bagslag for de Konservative, men også for den grønne politik, der førte til brugen af ikke-brandsikker beklædning for at gøre bygningerne mere »miljømæssigt bæredygtige«, billigt. Hertil kommer, at privatisering af eftersyn af kommunale beboelseshuse også rammes. Det er ved at blive en

international skandale, eftersom den samme katastrofe kunne finde sted i Tyskland, Frankrig, Australien og andre lande.

Den masse-cirkulerede trykte udgave af *Daily Mail* har overskriften, »Der er tre spørgsmål omkring Grenfell, og det første er: 'Var grønne mål ansvarlige for brandtragedien'?« og stiller spørgsmålet, om »tvivlsom« beklædningsmateriale blev lagt på den 24 etager høje bygning, »for blot at imødekomme miljøstandarder«. Denne artikel findes ikke i *Mails* Internetudgave, der læses internationalt.

Times rapporterer, at beklædningen, der forårsagede katastrofen, var forbudt i USA.

Mirror har dette ene ord i sin overskrift: »Kriminelt«, og siger, at tragedien er en »skamlet på vores nation«.

Ligeledes under angreb er privatiseringspolitik. Tidligere havde de statskontorer, der administrerede offentlige (kommunale) beboelseshuse, deres egen arkitektkontor, der forvaltede og overvågede renovationer. Dette er ikke længere tilfældet, efter at alting er blevet privatiseret.

Sagen er ved at blive til et internationalt spørgsmål, der dækkes i alle dagblade i hele Europa og andre steder. *The Guardian* citerer en australsk brandsikkerhedsekspert for at sige, at titusinder af bygninger i Australien bruger den samme beklædning, hvilket er tilfældet over det hele. En rimelig antagelse er, at millioner af bygninger i Tyskland bruger den samme, brandfarlige beklædning.

Den britiske premierminister Theresa May har endnu ikke indgået en aftale med det nordirske loyalistiske Democratic Unionist Party (DUP), men nu lover denne katastrofe også at sænke hende. Alt imens hun krævede en efterforskning, så indleder Londons politi nu en kriminel efterforskning. May besøgte brandfolkene og udrykningstjenesterne, men hun kritiseres stærkt for ikke at besøge de overlevende. Hvorfor skulle hun det? De fleste er asiater og afrikanere, og ikke

Tory-vælgere.

Labour-partiets leder Jeremy Corbyn var ikke sen til at besøge de overlevende fra branden. Han kaldte Kensington, hvor Hendes Majestæts Kensington Palace ligger, et område, der er halvt rigt, halvt fattigt, for »To byer« (Charles Dickens roman 'A Tale of Two Cities') mellem et rigt syd og et fattigt nord. Han foreslog, at »beslaglæggelse« af tomme ejendomme ville være en løsning på manglen på tilgængelig indkvartering for disse mennesker, fordrevne af branden.

»Ejendomme må findes – beslaglægges, om nødvendigt – for at sikre, at beboere bliver genhuset lokalt«, sagde Corbyn ved et møde mellem MP'ere. »Hvordan kan det accepteres, at man i London har luksusbygninger og luksuslejligheder, der holdes tomme som opkøbte til senere salg, samtidig med, at hjemløse mennesker leder efter et sted at bo?«, spurgte han.

Foto: Grenfell Tower i brand.

FOLKEMØDET PÅ BORNHOLM: SCHILLER INSTITUTTET DELTAGER MED FIRE REPRÆSENTANTER I MANGE DEBATTER OG INTERVENTIONER

Nyhedsorientering maj/juni
2017

18. juni, 2017 – Schiller Instituttets 4 mand store delegation fik skabt en del opmærksomhed ved at synge toastemmig kanons, som fik mange mennesker til at stoppe op, og vi uddelte **Schiller Instituttets Nyhedsorientering**, der handler om den historiske konference i Beijing, "Bælte & Vej Forum". På vores plakat stod der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«, med et billede af infrastruktur, der binder verden sammen.

Vi deltog i debatmøder, hvor vi kunne stille relevante spørgsmål. Vi uddelte over 900 eksemplarer af Nyhedsorientering og kom i samtale direkte på stedet med mere end halvdelen af de mennesker, der tog vores materiale. Vi har bl.a. talt med folk, der har været i Kina og er meget begejstret for den udvikling, der er i gang dér. Mange af de mennesker, vi talte med, kunne huske os fra før. En dame kom op til os og sagde, »Det er jo jer, der har talt om Silkevejen, før det blev til Kinas politik«. Hun var meget imponeret over, at Kina har vedtaget den Nye Silkevej, og hun tog vores materiale med stor interesse. En bornholmer stoppede op, da han kendte os fra før og i mange år havde støttet os. Han var glad over at se, at hans støtte har båret frugt.

Vores sang fik mange mennesker til at komme op til os. Mange stoppede op for at lytte, fordi, som nogle sagde, det varmede deres hjerte. Flere klappede og andre kom op til os for at rose os for at synge så dejligt.

Den første dag var det hovedsaglig sang og uddeling; de andre dage deltog vi i flere debatter og blandede os med spørgsmål.

På Folkemødets anden dag deltog Schiller Instituttets repræsentanter i et politisk møde, der fandt sted i

Akademikernes Hus, organiseret af DJØF'erne. Emnet var »Verdensordenen efter Trump og Brexit«, hvor Mogens Lykketoft (S), Storbritanniens ambassadør til Danmark Dominic Schroeder og USA's fungerende ambassadør Laura Lochman talte.

Diskussionen var meget baseret på den forandring, der er i gang omkring den kendsgerning, at Donald Trump er blevet valgt til præsident, hvilket Mogens Lykketoft ikke var så glad for. Mogens udtrykte mest sin bekymring for, at USA har trukket sig ud af Paris-klimaaf-talen, og at Trump ikke vil samarbejde med Kina. Vi benyttede muligheden for at stille nogle spørgsmål.

Feride på
Folkemødet 2017

Feride I. Gillesberg fik stillet første spørgsmål, hvor hun bl.a. sagde:

»For en måned siden var der 'Bælte & Vej Forummet' i Beijing, hvor USA havde en særlig udsending, Matthew Pottinger. Konferencen skulle konsolidere Kinas politik for Bælte & Vej, der omfatter hele verden; ikke kun Kina. Bælte & Vej er allerede nu omkring 30 gange større en Marshallplanen (for Europa efter krigen). Den amerikanske præsident er åben over for samarbejde omkring det. Det andet, vigtige spørgsmål er samarbejdet med Rusland ... De amerikanske medier har kørt en kampagne for at begå karaktermord på præsidenten, lige siden han blev valgt, i bl.a. New York Times, og med et teaterstykke, 'Julius Cæsar', der spilles i New York Central Park, og som går ud på at myrde den amerikanske præsident. Der er et billede i omløb, hvor præsidenten har fået skåret hovedet af ... Scenen er sat til at myrde præsidenten. Det gamle paradigme med Hillary Clinton, Barack Obama, briterne, MI6 og de britiske imperialister vil have en unipolær verden. Den nye præsident er åben over for en multipolær verden ... Medierne skulle jo netop dække, at det, præsidenten vil, er en positiv,

og ikke en negativ ting.«

Derefter blev der taget tre andre spørgsmål, hvor Lissie Brobjerg fra Schiller Institutet kom til som den sidste. Hun understregede følgende i sit indlæg:

»Lyndon LaRouche siger, at kuppet mod Trump vil føre til generel krig; hvad skal vi gøre for at forhindre det, således at Trump kan opbygge USA og skabe samarbejde med Rusland og forhindre en verdenskrig og skabe fred?«.

Lissie Folkemødet
2017

Ordstyrerne prøvede at underspille de to kontroversielle kommentarer. Den fungerende britiske ambassadør sagde straks, at han ikke har tænkt sig at svare på 90 % af de ting, der blev taget op i diskussionen.

Mogens Lykketoft, der stod og sagde, han er bekymret over Trumps forhold til Kina, ignorerede totalt, hvad der blev taget op; han skiftede emnet tilbage til den gamle verden med Paris-aftalen og klimaforandring.

Vi delte på dette debatmøde vores Nyhedsorientering ud til flere deltagere, der gerne vil læse vores materiale.

Kort efter fik vi mulighed for at tale på »speakers corner«, der er et åbent forum til korte taler, som Bornholms Tidende organiserer, så andre holdninger end de officielle også kan komme til udtryk.

Feride I. Gillesberg fik ordet og benyttede chancen til at fortælle om den historiske konference, »Bælte & Vej Forum«, der fandt sted i Beijing.

»Vesten burde deltage i det paradigmeskifte, som »Bælte & Vej Initiativet« repræsenterer for udvikling af hele verden. Det er kampen mellem på den ene side dem, der vil have en unipolær verden og dem, der er for en multipolær verden. Obama, Hillary, MI6 og det Britiske Imperium kæmper for at bevare den gamle, unipolære verdensorden. Det er årsagen til angrebene på den amerikanske præsident, som skal stoppes. I stedet skal vi tilslutte os det nye paradigme.«

Feride sluttede talen med at synge den kinesiske sang, »Kangding Lovesong«. Flere af tilhørerne ville gerne læse Nyhedsorientering om Bælte & Vej Forum, og en mand kom senere op til os for at sige, hvor bevægende den kinesiske sang var.

Schiller Instituttet fik mulighed for at deltage i en anden debat med Rasmus Jarlov (Konservativ; formand for Folketingets Forsvarsudvalg), Nick Hækkerup (næstformand, Socialdemokratiet) og Marie Krarup (Dansk Folkeparti) om »Truslen fra Øst«. Der var 80 mennesker til stede. De to førstnævnte mente, at Ruslands Putin var en trussel, og at han havde manipuleret det amerikanske valg, hvilket sidstnævnte ikke mente. Alle mente dog, at der var brug for øget forsvar.

Lissie Brobjerg fik det første spørgsmål:

»Hej, jeg er Lissie fra Schiller Instituttet. Trump siger, at han vil samarbejde med Rusland, da han ønsker at forhindre en atomkrig, og han sagde til et NATO-møde, at han ikke betragter Rusland som sin nummer 1 fjende; skulle vi ikke hellere samarbejde med Rusland i stedet for at opspinde historier om, at de vil erobre verden? Det var jo faktisk Obama, som støttede neonazister i Ukraine og væltede regeringen«.

Dette skabte tumult, hvorefter Lissie refererede til Stepan Bandera-folkene (i Ukraine). Marie Krarup tog Lissies spørgsmål op. Bagefter uddelte vi vores Nyhedsorientering til deltagerne, der var interesseret i at læse vores materiale.

Christian Folkemøde
2017

Christian Olesen fra Schiller Instituttet talte efter debatten med Rasmus Jarlov, der under debatten havde beskrevet begivenhederne i Ukraine fra en meget propagandistisk vinkel. Christian sagde til Jarlov, at han havde et meget unuanceret syn på Ukraine, hvortil han svarede, »Det kan man altid sige, når man ikke har nogen argumenter«! Til det svarede Christian, at de søde og venlige demonstranter, Jarlov havde beskrevet, havde brændt folk levende i Odessa. Det fik Jarlov til at vende ryggen til og skynde sig væk.

Til en debat ved Femerns venner, hvor man diskuterede fremtidsperspektiverne for tunnelen (Femern Bæltforbindelsen), fik Lissie Brobjerg det første spørgsmål:

»Hvad tænker I om ideen om, at Danmark går med i Kinas Nye Silkevej? De vil forbinde hele verden med store infrastrukturprojekter, højhastighedstog, tunneller og broer, og projektet er nu 30 gange større end Marshallplanen.«

Responserne fra den ene taler var, at hvis Kina havde stået for tunnelen, havde den allerede været færdig i går, men at, i Danmark har vi dog en demokratisk proces, hvilket han foretrækker. Flere mennesker kom bagefter op til Lissie for at få en Nyhedsorientering, inklusive ordstyreren og den anden taler, der glad modtog en Nyhedsorientering.

Feride diskuterer

Den tredje dag på Folkemødet begyndte med et debatmøde, der fandt sted i Enhedslistens telt over emnet, »Russerne kommer«. Talerne var lektor ved Forsvarsakademiet Peter Viggo Mortensen, forfatter Jens Jørgen Nielsen og Nikolaj Villumsen (Enhedslisten). Man diskuterede faren for krig med russerne. Jens Jørgen forsøgte at give deltagerne en idé om, hvordan russerne tænker, mens de andre analyserede Rusland baseret på, at Rusland agerer ud fra stormagtspolitiske interesser.

Feride intervenserede blandt andet ved kort at fortælle om den historiske konference, der fandt sted i Beijing, og om, at Europa ikke 'skyder sig selv i foden'. Rusland har tilsluttet sig et samarbejde med Kina omkring Bælte & Vej Initiativet, som Vesten aktivt burde være en del af. Feride tog spørgsmålet om NATO's rolle op, om det ikke er en forældet institution, og at man skal forstå, at Rusland har set, hvad der er sket med de nationer, hvor man har lavet regimeskifte, der har efterladt lande i kaos og elendighed; og at russerne ser Vestens politik, med regimeskifte i Ukraine og udvidelsen af NATO, i denne sammenhæng.

Lissie fik nummer to spørgsmål og sagde:

»Trump har gjort det klart, at han vil samarbejde med Rusland, og der har allerede været en koordinering med russerne. Effekten har dog været, at New York Times og britiske medier skriver om en mulig afsættelse af eller mord på Trump, og flere Hollywood-skuespillere har været ude og fremvise Trump med et afskåret hoved eller er kommet med voldelige udtalelser imod ham. Ligger faren for 3. Verdenskrig ikke nærmere i faren for, at briterne/ Obama/ Hillary og FBI skal lykkes med at få ham afsat, da de ønsker krig med Rusland?«

Den sidste del af debatten handlede om, hvordan man kunne løse konflikten mellem Rusland og Vesten. Peter Viggo Mortensen indrømmede blandt andet, at politikken for regimeskifte har slået fejl, og at den Nye Silkevej er en naturlig udvikling, som lande vil gå med til. Den anden del af diskussion handlede

om løsninger. Da fik Christian det sidste spørgsmål og pointerede blandt andet, at en del af løsningen ligger i, at man begynder at tale ærligt omkring, hvad Rusland er og gør, bekyndende med, at Rusland ikke invaderede Ukraine.

I en debat hos Informationen, »Will Trump Last the Entire Presidential 4 Year Period?«, talte den tidligere amerikanske ambassadør til Danmark, Rufus Gifford, om sandsynligheden for, at Trump kunne blive afsat gennem en rigsretssag (impeachment) gennem det 25. Forfatningstillæg, eller evt. selv gå af. Han mente ikke, at det var sandsynligt, omend han ønskede det. Hvis en rigsretssag skal være mulig, kunne det være pga. 'forhindring af udøvelse af retten' (obstruction of Justice), men ellers skulle man bruge kræfterne på demokraternes mærkesager. 300 mennesker deltog, det foregik i centrum og den generelle konsensus var, at Trump er forrykt. Lissie kom op til ambassadøren bagefter og sagde, at Lyndon LaRouche havde sagt, at, hvis Comey og Co. lykkedes med et kup mod Trump, ville det føre til generel krig, og at briterne var efter Trump, fordi han vil samarbejde med Rusland, medens Obama derimod forsøgte at starte en atomkrig med Rusland. Han skyndte sig blot væk efter at han blev noget chokeret over det, Lissie sagde.

Vi intervenerede også i et andet møde med titlen »Atomkraft, ja tak! Hvor skal fremtidens energi komme fra?« i Dansk Erhvervs telt. I panelet deltog en repræsentant for Greenpeace, en repræsentant for Århus Universitet og Villumsen fra Liberal Alliance. Kun hr. Villumsen mente, at man måtte søge nye energikilder inden for nye teknologier og understregede, at vindmølle-fanatikerne var religiøse og foruden ræsonnement. Én fra publikum spurgte ind til thorium-reaktorer, hvor Villumsen havde en god respons, mens ham fra Greenpeace ævlede om, at det var dyrt og tog lang tid. Lissie stillede det sidste spørgsmål, hvor hun sagde:

»Nu har vi en situation i verden, hvor man, siden Kinas Bælte & Vej og BRIKS-projektet, er begyndt at bygge en masse

atomkraftværker; i Sydafrika har man planlagt 11, Bolivia skal have et atomkraftværk, Kina planlægger at udvinde helium-3 på Månen til fusionsbrændsel, så verdens fremtid er faktisk atomkraft. Skal vi ikke hellere gå med dér, da energigennemstrømningstætheden er meget højere, og med 30 tønder olie har man, hvad der svarer til få gram fusionskraft. Desuden har Henrik Svensmark (astrofysiker) lavet forskning, som viser, at solpletter og kosmisk stråling skaber klimaforandring.»

Repræsentanten fra Greenpeace sagde blot, at ingen tager Svensmark seriøst, og at 97 % af alle klimaforskere er enige. Villumsen svarede positivt og udtrykte respekt for, at nogen tør tage diskussionen op i et sådant forum.

Bagefter delte vi ud til alle, og mange var interesserede.

Alt i alt var vores tilstedeværelse på Folkemødet på Bornholm en fantastisk mulighed for at nå ud til så mange borgere, politikere, akademikere og eksperter med vores ideer, der dækker politik og fremtidens verden med Bælte & Vej Initiativet.

– Feride I. Gillesberg; Lissie Brobjerg; Christian Olesen.

Titelfoto: Feride I. Gillesberg i diskussion med en borger på Folkemødet. På plakaten står der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«.

Oliver Stones Putin-interviews, sidste del

Vladimir Putin taler med Oliver Stone om valget af Trump

15. juni, 2017 – TASS udgiver visse højdepunkter af den russiske præsident Vladimir Putins interview med Oliver Stone. Ifølge en oversættelse af Salon.com sagde Putin, »Jeg tror ikke, nogen kan udfordre resultatet af dette valg. De, der blev slået, burde i stedet have draget konklusioner af det, de gjorde, af hvordan de byggede deres arbejde; de burde ikke have forsøgt at lægge skylden på noget udefrakommende.«

Bemærkninger om Oliver Stones interview med Vladimir Putin, sidste del.

Putin: [Jeg har haft med] fire amerikanske præsidenter at gøre, og der er ikke mange forandringer, bureaukratiet er meget stærkt.

Om indblanding i valget: Dette er meget tåbeligt. Selvfølgelig er vi glade for, at Trump ønsker at genoprette relationer med Rusland. Vil han gøre det? Vi får se. Vi hackede ikke – hvis der var nogen, der hackede (DNC), så kunne det komme fra hvor som helst, men det kunne ikke have fået nogen indflydelse på valget. Under alle omstændigheder var der ingen løgne, kun sande ting blev afsløret, skaber falske historier.

Om den amerikanske befolkning: De fleste amerikanere tror på traditionelle værdier, en puritansk tradition, i hvert fald i mange dele af landet. Dette appellerede Trump til. Jeg synes, han undertiden gik for vidt

– De, der tabte valget, bør tænke over, hvorfor. Obama og hans hold skabte en landmine for den næste administration.

Om den 24 sider lange efterretningsrapport om russisk indblanding: Jeg læste den. Alt dette minder mig om antisemitisme. Alle problemer, »jøderne gjorde det«. Nu er det Rusland.

Om [senator John] McCain [vises en af hans tirader]: Han er

patriotisk, ligesom romeren Cato, der afsluttede alle sine tale med, »I øvrigt mener jeg, at Kartago bør ødelægges«. De lever i en bestemt verden, de ser ikke, at verden forandres, kan ikke lægge fortiden bag sig. Og dog var vi allierede i Første og Anden Verdenskrig.

Alle løgnene om russisk indblanding i valget, de er alle våben i den interne krig i USA, der tilsigter at stoppe normaliseringen af relationerne med Rusland.

Mange i USA ved, at dette er falsk. Til syvende og sidst løj hackerne jo ikke – de fortalte sandheden om Amerika. Og der er ikke fremlagt beviser, kun beskyldninger.

Forespurgt om USA's indblanding i valgene i Rusland i 2000 og 2012: Jeg sagde til både Obama og Kerry, at det er en skandale, at I har regeringsfolk og penge, der åbenlyst støtter demonstrationer imod regeringen [der afspilles et langt stykke med Victoria Nuland, der praler med støtten til oppositionen, støtte til folk i eksil, til journalister, der angriber regeringen, osv.]. De finansierede stævner og NGO'er, der forsøgte at vælte regeringen – også østeuropæiske lande.

[Afspilles et klip fra Stones Snowden-film om aflytning af vore allierede, forberedelser til sabotage af Japan og andre, i tilfælde af, de skulle vende sig mod USA] Putin: For at være helet ærlig, så bekymrede vi os ikke om cyberkrig efter 1990. Vi troede, den Kolde Krig var forbi. Vi købte vestligt udstyr uden at være bekymrede.

Da vi så, at Obama og Biden sagde, at Rusland havde blandet sig i valget, og at de ville respondere på en tid og et sted, de valgte, mindede det mig om det kommunistiske regimes sidste dage, hvor de uddelte æresbevisninger til hinanden.

Om cyberkrig – Vi foreslog en cyber-aftale i august 2015 – det blev afvist.

Om Stalin – Churchill var indædt antikommunist, men da Hitler

angreb mod vest, kaldte han Stalin en stor krigshelt. Dernæst startede han selvfølgelig den Kolde Krig. Der har været mange blodige diktatorer i historien; Oliver Cromwell, men der er statuer af ham i hele England. Napoleon, et katastrofalt nederlag, med der er stadig statuer. Så vi har altså stadig statuer af Stalin. Russerne elskede ham under krigen. Vi glemmer ikke grusomhederne, men vi ærer ham. Dæmoniseringen af Stalin i Vesten er i virkeligheden blot endnu en måde at angribe Rusland på. Men Rusland har ændret sig.

Om oligarkerne: Da jeg kom til Moskva, var jeg forbløffet over, hvor mange skurke, der var. Ingen skrupler. Oligarkerne interesserede sig kun for rigdom, ikke for forretninger eller landet. Det var min opgave at skelne mellem forretninger og oligarker. Nu er der halvt så mange, det er ikke et stort problem, men der er stadig for mange.

Forespurgt om rapporter om, at han skulle være den rigeste mand i verden, korrupsion: At være rig bringer ikke lykke. Man har et talent, og evnen til at bruge dette talent til at gøre en forskel i verden – det er det, der tæller.

De langvarige hilsner mellem Stone og Putin endte således:

Putin: Tak for Deres tid og spørgsmålene. Tak, fordi De har været så grundig. Er De nogensinde blevet slået?

Stone: Slået? Åh ja, jeg er blevet slået.

Putin: Så det bliver altså ikke noget nyt, for De kommer til at lide for det, De har gjort.

Stone: Åh ja, helt sikkert, det ved jeg, men det er det værd. Det er det værd, hvis det bringer mere fred og bevidsthed til verden.

Se opsummering af første og anden del.

YouTube, The Putin Interviews, part 1 – 4 (English subtitles):

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=G0e0cnng0to>

<https://www.youtube.com/watch?v=avr4gGxNP4k>

Showtime:

<http://www.sho.com/the-putin-interviews>

**Trumps eneste valg for vort
land er at
implementere LaRouches Fire
Love
i Hamiltons tradition.
LaRouche PAC Internationale
Webcast,
16. juni, 2017**

Matthew Ogden: ... Jeg vil gerne begynde i dag med direkte at referere tilbage til lederartiklen, der blev udgivet på larouchepac.com sidste lørdag, og som fortsat er meget relevant og har vist sig at haste mere og mere, som ugen er

skredet frem. Jeg viser den på skærmen. Som I kan se, var artiklens overskrift, »Lyndon LaRouche: Stop FBI's bedrageri; Stop kuppet mod præsidenten – Hvad de løgnagtige medier ikke fortæller«

Hr. LaRouche kom med en meget klar advarsel.

Lyndon LaRouche lancerede en appel til det amerikanske folk om at stoppe det igangværende kup imod præsident Trump, som torsdag fik yderligere næring gennem den fyrede FBI-direktør, James Comeys løgnagtige vidneforklaring for Senatets Efterretnings-Udvalgskomite. LaRouche sagde, at kuppet er en FBI-operation, der forsøger at ødelægge USA, og hvis det ikke standses, vil verden stå over for generel krig.

Som I husker, så forklarede artiklen yderligere:

»Den 7. juni afslørede tidligere direktør for Nationalt Efterretningsvæsen, James Clapper, den faktiske motivation for kuppet imod Trump, med bemærkninger i Australien. Han sagde, at Trumps åbenhed over for fred med Rusland – det valprogram, som Trump blev valgt på af det amerikanske folk – i sig selv var totalt imod USA's sikkerhedsinteresser og i realiteten at sidestille med forræderi. Det var allerede før valget almindeligt kendt i det officielle Washington, at præsident Obama, i aftalt spil med briterne, kandidat Clinton, DNI-chef Clapper, CIA-chef Brennan og FBI-chef Comey, havde styret USA på en kurs for krig med Rusland og Kina, som efter planen skulle aktiveres fuldt ud med valget af Hillary Clinton. I stedet blev Trump valgt, hvilket udløste kuppet, der fulgte.«

Hr. LaRouche kom med en meget afgørende pointe:

»Præsident Trump har holdt sit løfte og etableret bedre relationer med både Rusland og Kina, der begge søger samarbejde med USA omkring udvikling af verden, baseret på store infrastrukturprojekter. Det er det virkelige, og eneste, spørgsmål her.«

Jeg har gentaget vores reference til denne artikel, for det er en meget afgørende advarsel fra hr. LaRouche, Og som jeg sagde, er den kun blev mere relevant og mere presserende, som ugen er skredet frem. Som I måske har set, udlagde vi også en video på LaRouche PAC's webside, med titlen, »Stop kuppet mod præsidenten«, som allerede cirkleres temmelig vidt omkring og bør fortsætte med det.

[<https://larouchepac.com/20170614/stop-coup-against-President>]

Men, præcis som hr. LaRouche advarede om i denne erklæring, jeg netop oplæste, så, hvis denne kampagne mod præsidenten ikke stoppes, kan det føre til meget alvorlige konsekvenser for USA, og for verden.

(her følger resten af udskriftet på engelsk):

Although the very disgusting propaganda and even direct threats against the life of President Trump began very early on in his administration – practically immediately after his inauguration, as we saw with the article in the German news magazine {Der Spiegel} – over the last week and a half, we saw a very alarming escalation of such threats in increasingly explicit form. Such as comedienne Kathy Griffin holding an image of President Trump's severed head, or the ongoing production of {Julius Caesar} in Central Park which depicts a caricature of President Trump and his wife, First Lady Melania Trump. These threats are serious; they should be stopped immediately. They're very dangerous. They create the environment, as is characterized correctly, "a climate of violence" in which very deranged and disturbed individuals

such

as the shooter in Alexandria act out this kind of propaganda and

act on those threats. Thanks to the Capitol Police detail of Rep. Steve Scalise, a massacre was thankfully averted at that Republican baseball practice on Thursday. But responsible parties

in this country must recognize Lyndon LaRouche's warning that this coup attempt and this climate of violence must be stopped immediately, or it will lead to chaos and even general war.

As Mr. LaRouche said later in that same statement, "[I]t is time for the people to speak and end this disruptive and highly

dangerous attempted coup." We are seeing a shifting attitude among certain sectors of the population around the United States,

due to the very vocal and direct intervention by LaRouche PAC and

the LaRouche movement; including in New York City and elsewhere.

A push-back against this propaganda campaign, including an increasing recognition that the never-ending, round-the clock Russia-gate hearings happening practically every day in the U.S.

House and Senate are, in fact, nothing more than a McCarthyite

witch-hunt – President Trump correctly used that term; and have

been ongoing now for several months with unlimited resources invested in them, and have turned up zero evidence so far.

What the American people {do} want to hear about is not this fabricated media narrative, but rather how their duly elected government – be it Republicans or Democrats – but the people who they voted to represent them plan to solve the truly urgent

life or death issues that are facing the American people every single day. Collapsing infrastructure. As we know, we have

the
so-called "Summer of Hell" coming upon us in New York City;
collapsing living standards; collapsing wages; a failing health
care system; epidemic proportions of drug addiction and drug
overdose deaths. A Wall Street bubble which is about to
explode,
which would have consequences worse than 2008. It's exactly
those issues which the Trump administration was elected to
address; but the Trump administration must now begin to
deliver.

It's not a question of piecemeal form, a little fix here, a
little bit there, but it's a national mission which we require
from the U.S. Presidency which will mobilize the American
people

in the way that Franklin Roosevelt did; in the way that John
F.

Kennedy did that. Getting this infrastructure project moving
in

a very big way and really delivering on this front is crucial
for

the President, as we've made the point over recent days; not
to

mention making good on his campaign promise to restore
Glass-Steagall. Frankly, if there's anybody who this
President

should be firing right now, it should be this clown, Treasury
Secretary Steve Mnuchin; who is repeatedly going in front of
Senate committee hearings and lying through his teeth that the
Glass-Steagall that Trump was talking about, was not the
Glass-Steagall that was in the Republican platform, is not the
Glass-Steagall that is called the 21st-Century Glass-Steagall.
This has been called out correctly by a number of sitting U.S.
Senators; Senator Warren, Senator Sanders. But these are
concrete steps which must be taken immediately, if President
Trump is to mobilize the American people and to effectively
counter this mass propaganda assault and recruit the citizens

to

mobilize behind the duly elected Presidency of the United States.

One thing that I know we're going to address in the course of the discussion in this show today, is Mr. LaRouche's {emphatic} point that what we need now is directed, Federal credit on a massive scale in a Hamiltonian form. Helga Zepp-LaRouche has reiterated that point several times in discussions this week. What keeps coming up in discussions around so-called infrastructure, including a major event that Diane Sare attended up in New York City a few days ago, is this

question of privatization of major infrastructure and funding new

infrastructure through so-called private investment.

As Helga LaRouche said, this is not only grossly inadequate and will never work, but it is also criminal in fact. As we saw

in the very real criminal privatization after the collapse of the

Soviet Union, the mass privatization of state-owned utilities there in Russia and the former Soviet countries and privatization

of infrastructure; which plunged the population there into a demographic collapse and a real dark age while a few criminal oligarchs looted the entire region. What we need is not that, but

what we need is the American System; as President Trump himself

referred directly earlier during his administration. That is, Alexander Hamilton, Abraham Lincoln; that is the American System

which built the United States.

What I want to shift to right now, before we get into a deeper discussion on that, is what Mr. LaRouche also made a very

strong point about in that warning that I referred in the

beginning of the broadcast. He said the fact that Trump was elected, triggered this kind of coup from these factions which had been trying to keep him out of office and escalate the war confrontation between the United States and Russia and China. Instead, you've seen President Trump reach out to China, continue

to reach out to Russia despite massive pressure not to. And you

see these countries seeking cooperation with the United States on

developing a new paradigm, a new international system based on great projects and development. That is what the underlying issue here is; and nothing else. Do not get distracted.

What I want to do right now, before I get into the discussion with Michael, is to share with you a little bit of footage; some excerpts from a dialogue that President Putin of Russia had with the people of his country and also with people internationally on his annual direct webcast call-in show. This

lasted over four hours. I'm going to put up on the screen for you a couple of pictures from these and I'm going to read some questions and then the answers that he had, because these statements from President Putin are directly addressing this question that Mr. LaRouche just raised. What is the perspective

for a peaceful relationship between the United States and Russia?

So, as you'll see, this is a picture of President Putin [Fig. 2]; this was a call-in show where he received questions live. This was the first question from an American. It said, "Greetings, Mr. Putin! My name is Jeremy Bowling. I live in Mesa, Arizona in America. I'm a big supporter of you. I am very

pro-Russian, and I wish you much health and success in your life.

My question to you is this. As an American who sits here in America and sees the racist Russian phobia running crazy in my

country, what advice would you give me to help set the record straight, to help my fellow Americans understand that Russia is not the enemy?"

President Putin replies: "To begin with, I am very grateful to you for this call. I can tell you as the current head of the Russian state, that I know the attitudes of our people. We do not consider America our enemy. Moreover, twice in history when we were going through very rough times, we pooled our efforts; we were allies in two world wars. In the past, the Russian Empire played a substantial role in helping America gain independence and supported the United States. We see that Russo-phobia is running high in America, and think this is primarily a result of the escalating political infighting. I do not think I have the right to give you any advice. I simply want to thank you for this stance. We know that we have very many friends in the United States. My American colleagues tell me so, and public opinion polls show the same results. At any rate, those polls taken a month ago, show that we have many friends there. True, regrettably, such hysteria is bound to affect the frame of mind, but let me assure you that there are also very many people in Russia who have deep respect for the achievements of the American people and are hoping that eventually our relations will get back on track, in which both we and the United States are extremely interested."

So, that was his answer to the first question, and then coming up next, he had a question from an editor of a

Moscow-based Russian-language newspaper, who also asked about the same question. He said "One of the current trends is that bilateral relations are deteriorating and there is Russophobia, along with daily reports about new anti-Russian initiatives including sanctions. At the same time, there is a growing demand not only for stabilizing, but also for improving Russian-American relations. At a Senate hearing the day before yesterday, U.S. Secretary of State Rex Tillerson said something to the effect that every time he meets with his foreign colleagues since his appointment, they have asked him to stabilize relations with the Russians." He went on to say, "In three weeks' time, the G20 will convene in Hamburg, where you are to meet with U.S. President Trump. Is it possible that these talks will help prod this negative trend towards a more positive one, and possibly even towards a radical improvement in our relationships with the United States? In what areas and on what issues can Russian-U.S. cooperation be productive and mutually beneficial? I believe these questions are of concern not only to people in Russia and in the United States, but many other countries as well."

President Putin answered as follows: "You know as well as I do the areas in which we can work together with the United States. This includes above all control over non-proliferation of weapons of mass destruction. We are the biggest nuclear powers and so our cooperation in this area is absolutely natural... Cursing and trading barbs and insults with the U.S. administration would be the worst road to take... We must work together to fight poverty in the world... There is a disastrous

situation in many parts of the world, and this is one of the sources of radicalism and terrorism, this poverty around the world; and we must decide together how to address this problem.”

Then President Putin continued by saying: “By the way, we worked

together with the United States to resolve the Iranian nuclear issue, and we did reach an agreement, we did find a solution.

There are positive examples of cooperation, then. The previous

U.S. administration directly recognized the substantial role that

we played in resolving this issue. We can reach agreements and

work together then. Of course we can. On the Syrian problem and

Middle East in general, it is clear to all that no progress will

be made without joint constructive work. We hope greatly too, for the United States’ constructive role in settling the crisis

in southeast Ukraine.” Then he said, “A constructive role as I

said. You see then that there are many areas in which we must work together. But this depends not only on us. We see what is

happening in the United States today. I have said before and say

again now, that this is clearly a sign of an increasingly intense

domestic political struggle, and there is nothing that we can do

here. We cannot influence this process, but we are ready for constructive dialogue.”

So again, this was from a four-hour dialogue that President Putin engaged in with the Russian people and people internationally. But it’s a very important point that he

makes

there, that the Russians are ready for a constructive dialogue.

Obviously, President Trump has a very good opportunity now in three weeks' time with the G20 summit which is coming up, to sit

down directly with President Putin and engage in that dialogue directly.

I also just want to point out that during the course of this week, there was a real blockbuster feature presentation on Showtime, of a four-part series of interviews that were produced

by the film director Oliver Stone. This was based on interviews

with President Putin which occurred over the last two and a half

years before the election, and then a final one that occurred after the election. There's far too much to go through, to summarize these interviews in any detail. But it really is a chance that Americans rarely get, to hear President Putin in his

own words talk about how we reached this point; his view of perspective points of collaboration with the United States; the

Russian view of what has been done to encircle and threaten Russia over the recent 10-15 years; and his understanding of what

the strategic necessities and the strategic realities are, not only of the present moment, but as he repeatedly said, there are

very few people who have the ability to think 25 or even 50 years

in the future. And to see the present from what the challenges

are that the future generations will have to resolve together.

At one point, he even calls for a "new paradigm of international

relations"; very similar to what the LaRouche movement has been calling for, for several years.

II With that said by way of introduction, let me just invite Michael to come in, add a few points here, and then I think we can get a little bit more going in terms of the discussion.

MICHAEL STEGER: OK, sure. It's probably worth to start from where you left off, Matt; which is this interview between Oliver Stone and Putin. There are a number of layers to the interview. It's 20 hours of recording, only 4 hours are presented, edited down. But what you see from the discussion – and it's useful because it's not simply an interview with Vladimir Putin; but what Putin does provide – as you referenced – is a 25-50-year perspective. He captures a sense of leadership in a way that's unseen in American culture for some time, except for probably Lyn. It recognizes that what governs an individual's value and life is a sense of immortality. He references the 25-50 years; he discounts the questions of money and power and says the reason he continues to be President is not that he's gotten so accustomed to power that he couldn't do without it, but that he's committed to a single objective of the economic development of his country. That really does capture on that 25-50-100-year perspective, a sense of immortality of an individual. What are we contributing our lives to? That's actually the basis of political leadership. That's why Putin has become so successful on the world stage; why he's been able to

handle the failures of leadership from Clinton – especially from the end of his term – but more so obviously Bush and of course, Obama. And why he's able to deal with the insanity inside the United States today. But the other layer which is important to point out, is that Oliver Stone has clearly made a shift in terms of his intervention. He recognized at some point, that we were converging again on another potential nuclear annihilation and nuclear war. There's a courage and a vulnerability in Oliver Stone himself in the intervention; because he's there to have a very open and vulnerable dialogue with Putin. And he's intending to make a political intervention into the United States. I think people have to realize this: He's taking on what's become this kind of perverse political culture in the United States; this so-called Obama left wing, which is now calling for a coup by the CIA and FBI, war with Russia, police state-like measures, complete control of the media, assassination of the President. This is the Obama left now; it's just fascism, as Lyn had said in the last couple of days. But he's intervening on that, but on the entire culture; a certain kind of courage is expressed by this interview and by what he's presenting. Clearly, people should engage it, watch it, find ways to access it. Hopefully, it becomes more public. There is footage on YouTube that people can capture. But there is an intervention, and I think it makes it clear

what kind of intervention is now necessary. Lyn has set the standard on this kind of political intervention in the United States.

Let's put it in context. As you mentioned, there is an ongoing coup against the United States Presidency. This is something that was stated clearly after President Trump was elected. That either he is going to have to resign, be impeached, or assassinated. And you have the {Weekly Standard},

a number of publications throughout Europe – especially Great Britain – who are very focussed on Trump's removal by any means

necessary. I think what we've seen over the last seven months is

a very sad attempt at trying to link Trump's campaign to Russian

collusion. The enemies targetting Trump knew the entire time there was no collusion with Russia; this entire thing is a made-up fraud. But what they did hope for was that, one, they could either prevent him from taking the oath of office.

Remember, soon after he won, there was attempt to prevent him from even taking the oath because of allegations and concerns that maybe he was a Russian agent. That didn't prevent him from

taking the oath. Since then, we've seen an escalation towards this so-called Russian collusion question. They attempted to capture the Presidency with an attempted coup run through the National Security Council, as we saw with the Syria attack; but

that also then failed. So, you're now beginning to see a regurgitation of the same stories. Jeff Sessions was called in

to testify in the Senate; it went nowhere. He called out; you're

calling me, who served this country for 35 years? Regardless of

where Jeff Sessions stands on policies, he served the country

for

35 years; he's not a Russian agent, he's not a traitor to the country on behalf of Russia. These allegations are just wild; they're almost inconceivable, if you didn't understand the broader context. And so, this Russia-gate story is dying. The independent counsel that was appointed when Trump fired Comey is

now not even investigating Russian collusion per se, it's now just investigating obstruction of justice. And President Trump

has been sharp on this with his Twitter account, and pointed out

that since there's no Russia story, so now it's just obstruction

of justice on the Russia story. It doesn't add up.

In that context, what do we see happen? As they continue to push this – and they will continue to push it; they're now going

to bring in other former Obama people, Jay Johnson, Homeland Security Secretary; they'll continue to regurgitate or hold hearings, to keep the media story going. But clearly what we've

seen over the last couple of weeks, you see it in the New York play of {Julius Caesar}, where a Donald Trump character, or Julius Caesar dressed as Donald Trump, is ritually stabbed, night

after night after night on the stage in New York City. This is

backed by CNN, this is backed by the {New York Times}; it's backed by other media companies ["Shakespeare in the Park"]; it's

backed by the City of New York. You see the Kathy Griffin ISIS pose with the beheaded Trump mask.

So you see there is an intention to escalate the violence.

And then you see a mass murder attempt against up to 15 people,

members of Congress, Senate and House, House leadership; all

of
the Republican Party, targetting them because they {are}
Republican. And this [the shooter] is a guy who apparently
left
his wife and his home, to live in a van for two months in
Alexandria, Virginia, well-known for targetting the LaRouche
organization and falsely targetting us for prison sentences in
the so-called "rocket docket." So, of course, swarming with
FBI,
CIA, swamp-like creatures. This guy sets up camp for two
months,
targets Republicans for mass murder, and simply perhaps
because
of just circumstances, that there were a couple of Capitol
Police
members there because the gates were locked on one side of the
ball field, it didn't end up in a full massacre. And
hopefully,
everyone recovers; two people are still in critical condition.
But that's a clear message: You are associated with Trump,
you're associated with Trump's Republican Party; a Republican
Party, by the way, that Trump took over, away from much of the
Republican establishment. But yet, now you're Republicans
associated with Trump, you're now targetted for mass murder.
This is an assassination attempt directly targetting the
Presidency of the United States. Not surprising, because they
stated this is where they were going to go. I think the fact
that's shown by all of this is the desperation and panic and
hysteria by our enemies, by a British Empire, is increasing.
The
panic is increasing, the desperation is increasing, for the
very
reasons we've covered on this website and in these
discussions.
Because the Belt and Road paradigm, a growth paradigm between
Russia and China, is now becoming consolidated throughout
Eurasia, in Africa. There were attempts by the U.S. Senate,

just

the last couple of days to increase sanctions on Russia, targetting even their oil and natural gas exports. Germany, the

foreign minister and the Austrian Chancellor Kern, who have been

opposed to Trump on everything, have now just come out and backed

Trump and Secretary of State Tillerson in opposition to these sanctions, because, one, it hurts Germany; it also hurts the United States and it hurts the world.

So there is a constantly changing situation, and yet the people in the U.S. Congress are rabidly off. They've gone rabid

on this Russia question. They're being pulled by the nose by the

media on this question.

The question is, what do the American people do? What do you do in the face of an attempted coup by the FBI, CIA, Wall Street, British Empire factions, and now, an outright call for murder and violence on anyone associated with Trump, including the President himself, or the direct overthrow of our government.

This is why it's so important to understand what Putin presents in these interviews, and what he and China and Belt and

Road Forum present. There is an option. And the main reason this coup is taking place is because there is a threat from the

Trump Presidency to go with the full LaRouche option: not just to

work with Russia and China, not just to take away the threat of

war – that was a critical factor, in the entire Obama Presidency, especially in the second term. But not just to end

the danger of war, but to create an all-out collaboration of

these nations around a paradigm of growth and development, something Putin himself is committed to growing and developing the Russian people, the Russian economy; the same thing China is committed to, growing more people. You see this in Africa: Africa is burgeoning with new levels of growth because of Chinese investments. We could do a whole show, and maybe we should, on just the developments in Africa alone: The Congo Basin is facing huge potential developments to provide electricity to all of Sub-Saharan Africa. So there's real growth potential. There's an option in the United States to do the same thing. That's the LaRouche program.

Now Donald Trump has raised much of these issues for the U.S. economy, the space program, infrastructure, there's been a whole week on infrastructure; job training programs, apprenticeship programs, an entire week this week, on apprenticeships in jobs training programs. He's called for the Glass-Steagall fight. But what we don't see, with all of this talk of infrastructure, even from Democrats who have commended Donald Trump for his commitment to infrastructure, but nobody's

presenting the question of how do you finance these projects? How do you develop the country?

We are, personally, as an organization; Elliot Greenspan gave a very thorough briefing last night on the Thursday night Activists' Call on this website

[http://action.larouchepac.com/fireside_chat_june_15], on the event that we attended in New York City: There is a lot of discussion and we can go through more of that, Matt, if you want

to in a second. But the point is this: There is a chance to go with the full LaRouche program, to create the public credit, to create the national banking system, to shut down this Wall Street fraud, to shut down the bail-in orientation; and to go with the program of unleashing trillions of dollars of U.S. credit, immediately. Staged over time, but trillions of dollars to begin to rebuild and develop the country.

What this will accomplish, if Trump moves on this, the LaRouche program, Glass-Steagall, the National Bank, it will eliminate the artificial political divide of the country. It focusses the nation on the nation's potential for development, pulling people out of poverty, giving young people a sense of a future, and it puts us directly in coherence with Russia and China on a growth perspective. That's how Trump can outflank this attempted coup, that's how the American people can participate in this kind of historical fight.

And it takes courage, but there's a pathway by which we win this fight, with an enemy that is increasingly panicked and desperate by any means possible to shut down what is a very viable LaRouche option. And I think that really captures where we are today, and why we have to be so aggressive, joyfully aggressive, about the potential mankind has if we can win this fight in the United States, because it's certainly winnable today.

So I'll add that, and see what else we have to discuss.

OGDEN: Great. You mentioned this event up in New York City, I think that also actually goes to the point, of, number one, the LaRouche movement – Lyndon LaRouche, Helga LaRouche – when it comes down to it are the leading authorities in the

room,
and the representatives of the LaRouche movement are the leading
authorities in the room, on exactly this question: How would Alexander Hamilton apply the American System in this present situation? But number two, it makes the point that the world is
a completely different place, following this Belt and Road Forum
that happened in Beijing. One of the organizers of that event in
New York obviously had been at the Belt and Road Forum, changed
his attitude. Helga LaRouche's presence at the Belt and Road Forum is a very key reference point; I think that this really allows us to put two bookends on maybe the last 20 years of history at least, from the collapse of the Soviet Union and the
proposal of the Eurasian Land-Bridge, this New Silk Road idea, when it originally came out of the LaRouche movement in
1990-1991. And then the adoption of that in 2013 by Xi Jinping,
and then this world-historic forum with Helga Zepp-LaRouche herself, personally in attendance.
And so, she continues to make the point, the world has completely changed. The world is a different place, now that this dynamic has begun to consolidate itself. And this is the reality which Americans continue to fail to recognize, and must
be presented with. The opportunities are {so} strong for a direct participation, by the United States in this initiative, coming from China but also with strong support from Putin in Russia, and it's already changing the reality on the ground, as
you said, in places like Africa, has a strong potential to be the
key to peace in the Middle East and so forth.

But you made the point, there is nobody, even despite all the best intentions to say “we need to build infrastructure, we need to create jobs, we need to increase manufacturing,” there’s nobody who understands the science of economics behind how you do that, other than the leadership of the LaRouche movement right now. People should remember in the context, obviously, of what we’ve been talking about with these threats against President Trump – I mean, he did make these two speeches referencing the American System, several months ago now, but they were a leading feature of his economic initiative. But who was the founder of the American System? It was Alexander Hamilton. What fate did Alexander Hamilton meet? It was Aaron Burr, it was the duel which killed Alexander Hamilton: {This has been the fight in the United States} since the founding of the United States, and before. Will the United States adopt a scientific approach to economics as it was elaborated by Alexander Hamilton, which is based on the recognition that the creative powers of the human mind {are} what creates wealth? This is what changes the platform over time, as new technologies are introduced, step by step; or, will the United States continue to be a satrapy of the British Imperial system, as we’ve seen, increasingly over the last 50 years. This is the role that the United States has played. And now we have the opportunity from outside of the United States, from elsewhere, from China and other countries who are adopting exactly this kind of development perspective for the United States to reclaim its birthright, and to become, again,

that Hamiltonian type of nation that we were founded to become.

So, as people continue to become disillusioned with the kind of propaganda that they're being fed, day in and day out, about

what this Russia-gate thing is all about, the proper perspective

is needed, and you need to be able to step back and say, "what's

the real issue here? What is the conjunctural point in world history that we find ourselves at? And what's the decision-making

point, which we're being confronted with?"

So that's the kind of leadership I think, but it's not just a question of where does the United States go? It's a question

of do we recognize that the world has completely changed, and are

we at the point of saying, "Yes, that's the change, that's the next 25 years, that's the next 50 years, and we have to put behind us the failed system which is now collapsing."

I don't know if you want to say a little bit more about the change in the attitude of the American people, Michael. I mean, I

would like to see what the effect is if this Oliver Stone interview receives more widespread circulation, what people's reaction to that will be, but even up to this point.

STEGER: Yeah, we can say, we know for certain an increasing number of the American people are getting fed up and frustrated

by the outright obstruction of the Trump Presidency. I mean, Trump does have a real base in the American people, and most Americans don't want to see their government overthrown by a CIA/FBI/{New York Times}/Wall Street operation – they just don't. They might be intimidated; there might be a {vox populi}

kind of French mob out there. But most Americans are not of that nature.

And they're fighting back. We see this in field squads in New Jersey and throughout other parts of the country, that many people are wanting to come over to the table and discuss it. You

know, we have signs "Defend Trump, Stop the Coup, Support Trump.

Stop here." "End the British Empire, Arrest Obama." So it's very

clear that people are willing to fight if there's a quality of leadership. But we have to make it very clear to the people around President Trump and to him directly, you will not be able

to accomplish anything, if you don't change the system.

Perhaps we put it in the form of an analogy: You know,

Trump can change the building all he wants to – he can put in new walls, he can expand it, he can build it taller, he can build

it bigger, he can change the electrical system, he can change the

plumbing system, he can do all those things if he wants to, to the building. The problem is, he's not going to actually give the building long-term survival if he doesn't change the foundation.

The foundation of a nation's economy is the system which allows it to grow and develop, it's its credit system, and right

now our credit system is locked into Wall Street. Just a couple

of numbers stand out: \$6 trillion was spent on the wars over the

past 15 years, since we launched the war in Afghanistan.

There's

\$4 trillion apparently on the Federal Reserve books, largely

from
buying junk speculative assets from Wall Street banks. That's
\$10 trillion. So the credit of our country has been locked up
for 15 years in these wars, in these bailouts, – like you
said,
20, 25 years, the American people have been living under a
reign
of psychological and political terror for 20, 25 years.
Now, at the same time, China's been creating this
development perspective. So if Trump's going to create a
change
in the orientation, he's really going to fulfill what he
intends
to – and you see it, he references the Hoover Dam, the Erie
Canal, he talks about the big infrastructure projects that
have
transformed the nation's industry and its political direction,
like Roosevelt did, like Hamilton did. But if he's going to
do
it, he's going to have to change the fundamental foundations
of
how that system is functioning. He's going to have to move
the
nation's credit back into the hands, of a focus of industry,
science, and agriculture of the country. He's going to have
to
not just repair some infrastructure projects but set an
entirely
new platform and let that platform, which will last for
another
hundred years, it'll be a century-long platform – much like
our
infrastructure today is nearly a century old. But upon that
platform will allow an understanding of how to make the
immediate
repairs we need to.
This is what he's got to do. This is the LaRouche program,

the Four Laws. And I know from what Diane Sare and Elliot Greenspan have described, we are clearly increasingly collaborating with members and leadership from China; there were leadership from China at this event in New York City just the other day. We'll be having further conferences with leading figures from China on infrastructure. We're in discussion with people throughout New York City. There is a potential and Elliot described it last night [on the Activitists' Call]: If we work with the Chinese today, if we started today, within just two years we can resolve immediately the infrastructure and transit crisis in New York City, as a first step move, setting a new platform for every nation's cities and the connection between those cities on a regional and national basis. There is an outlook we can take, but you have to change the foundations of the system the way Hamilton established, the way Lincoln and Roosevelt applied it. And that's critical. The American people see the coup. They don't like it. They're ready if there's leadership, but they also have to be given a direction and they also have to be given a chance, to begin to build the country. And Trump's really got to take on these big challenges. And again, I think the question for Trump, as Putin himself expressed, and as any real President – you maybe can say more on this about John Kennedy, Matt, since his 100th birthday just passed – but the question any true President faces is a question of immortality. Because what are you really there to do? And the tough questions challenge that sense, and I think the

recent

political attack we saw in Virginia, the murder attempt, are going to confront this Presidency, and the leadership around him,

to have to make a decision: Are they really going to fight for the future of the American people? Putin had to make the same decision when he came into office in 1999-2000; every true President, as Lincoln did, FDR did – he faced near assassination

before his inauguration; Kennedy certainly faced it, and knew it.

And that's the question that Trump has to face, but the LaRouche

program provides the alternative link, not only to end this coup,

but to really launch a Renaissance for the United States.

OGDEN: About John Kennedy, he made numerous speeches which addressed that question of the immortality of the leadership of

the country, in directly the terms of infrastructure. He went down to the Tennessee Valley Authority, and he said, – this was

1961 or 1962 – and he said, it was because of the decisions that

Franklin Roosevelt took 30 years before, that we are able to even

stand here today and look at these wonderful projects and it transformed this entire region of the country. But it makes us

ask the question: Thirty years from now, once we are out of office and once we are dead and gone, what will future generations say about us? What great projects will we have built, just as FDR did for us at that time; and in 1991 or 1992,

what will people living at that time say that we did for the future of the United States and for the human race?

Obviously, Kennedy's greatest legacy was the space program. But it's that same kind of question, which now must be asked, and always must be asked by any great leader of any country. So I concur: That's the kind of question which President Putin very eloquently put on the table and repeatedly. And he said, unfortunately, there are very few people within the United States who think in these terms – although there are some. And I think those are the people who are responsible for taking the leadership of the United States and consolidating this, making it work.

Michael, I think you make the point very clearly: If President Trump is going to outflank this coup attempt, not only must it be exposed in no uncertain terms, head on; but also, he must deliver on the vision and the campaign promises which the American people elected him around. And it cannot be in a piecemeal way, it has to be from the standpoint of a Hamiltonian national vision, funded by, as you say, trillions of dollars of direct Federal credit. It can't be done in any other way. But if he begins to deliver on that, the American people will be on his side and will give him the backup which he's going to need.

So: Thanks a lot Michael. We're going to be circulating even more – there was an email that went out to all of the subscribers to the LaRouche PAC email list, on some of the background material that you need to understand the timeline behind this attempted coup against the Trump Administration going

all the way back to the inauguration, if not before. And I think

we covered a little bit of that in detail.

And I continue to emphasize the importance of this statement that Lyndon LaRouche put out now a week ago, last Saturday, titled: "Stop the FBI Fraud: Stop the Coup against the President

– What the Lying Media Are Not Telling You!" We already know that this has received pretty wide circulation, but it's something which can continue to be circulated.

Thank you very much Michael. I think we can probably have a countdown to this G20 summit which is coming up in less than three weeks; and look forward to some real changes in the same we

had the relationship between the United States and China; now some changes in terms of the potential for cooperation between the United States and Russia.

I'd like to thank people for tuning in tonight. Please subscribe to our YouTube channel if you haven't yet; subscribe to

our daily email list. You can get active at the Action Center at

larouchepac.com, and join in what we're doing here with the LaRouche movement across the United States. So thanks a lot, and

good night.

Hvad er de virkelige

spørgsmål bag alt dette?

Leder fra LaRouche PAC, 15. juni, 2017 – Briterne har gentagne gange myrdet amerikanske præsidenter, efter at de først myrdede vort forfatningssystemets fader, Alexander Hamilton. Men man skal helt tilbage til Abraham Lincoln for at finde den slags gentagne trusler mod en præsident, i særdeleshed trusler om mord, som nu fremsættes mod præsident Trump, mens dette læses – under britisk direktiv. En »komiker« cirkulerer et fotografi af sig selv på Internet, hvor hun fremviser en kopi af præsidentens afskårne hoved. Samtidig opføres jævnligt det langtrukne knivmord på præsident Trump foran stort publikum i New Yorks Central Park, stolt sponsoreret af, og med gentagen energisk støtte fra, forræderne i det britisk-elskende *New York Times* – under absurd forklædning af Shakespeares »Julius Cæsar«. »Skuespilleren«, der angiveligt portrætterer Julius Cæsar i denne blodige farce, er udklædt og udstyret til fuldstændigt at ligne præsident Trump – alt imens hans hustru taler med slavisk accent og ser ud som og klæder sig præcis som præsidentens kone, Melania. Der er selvfølgelig ingen, der tror på *New York Times*, at dette skulle repræsentere »ytringsfrihed«. Det repræsenterer overlagt ansporing til politisk mord, eller endda 'ret til at dræbe' (*license to kill*) – og det endda samtidig med, at et uskyldigt amerikansk kongresmedlem, og endnu en uskyldig mand, befinder sig i kritisk tilstand på et hospital i Washington efter at være blevet skudt i går morges af en gal skytte, der leder efter »Republikanere« at dræbe.

Der kunne fremføres meget mere som dette, som I alle ved.

Det Britiske Imperium, hvis blodtørst står bag alt dette, har netop her til morgen opfordret til Trumps afsættelse ved en rigsretssag i deres flagskib, Londons *Financial Times*.

Årsagen til parallellen til det samme, morderiske hysteri, der blev pisket op mod Abraham Lincoln, er, at nutidens spørgsmål

i realiteten ikke er mindre vigtige nu, end de var dengang. Dengang drejede det sig om spørgsmålet om denne Republiks overlevelse i lyset af dette samme, Britiske Imperium – et spørgsmål, der involverede fremtiden for hele menneskeslægten. Lyndon LaRouche har nu gjort det klart, at en sejr for Jim Comey og Bob Muellers FBI, med deres kupforsøg mod præsident Trump, ville kaste verden ud i atomkrig, der ville ødelægge vor civilisation, og muligvis vor art.

På den anden side, så bevæger fortsættelsen af den forfatningsmæssige institution, som er præsidentskabet under den legitime præsident Donald Trump – og retsforfølgelsen af og domsafsigelsen over de udenlandsk sponsorerede forrædere, der ønsker at ødelægge denne institution – USA ind i det »Nye Paradigme«, som Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, gennem præsident Trumps åbne og oprigtige forpligtelse til fred og partnerskab med Rusland og Kina. Vi må genindføre Roosevelts Glass/Steagall-lov, som præsident Trump har lovet, som en del af Lyndon LaRouches »Fire Love« fra juni 2014, og som indbefatter statslig bankpraksis, massiv udstedelse af statskredit, udvikling af fusionskraft og et komplet rumprogram i en international samarbejdsindsats.

Valget ligger nu foran denne generation, foran hver enkelt af os, og foran dig, personligt.

Foto: Lincoln Memorial.

Rusland og FN enige om, at

deeskaleringszoner reducerer volden i Syrien

14. juni, 2017 – Det Russiske Forsvarsministerium rapporterede i går, at situationen i deeskaleringszonerne i det vestlige Syrien er stabil, med kun fem tilfælde af krænkelse af våbenstilstanden i løbet af de seneste 24 timer. Ministeriet rapporterede ligeledes, at 47 bosættelser, alle beliggende i Idlib-provinsen, havde tilsluttet sig våbenstilstanden i samme tidsrum.

FN er enig i, at deeskaleringszonerne virkelig fungerer.

»Deeskaleringszonerne, der blev aftalt af Rusland, Iran og Tyrkiet, garanterne under den seneste runde af Astana-forhandlingerne, har resulteret i en mærkbar reduktion i graden af vold i zonerne omkring Idlib og det vestlige Aleppo«, sagde Paulo Sergio Pinheiro, formand for den Uafhængige Internationale Undersøgelseskommission af den Syriske Arabiske Republik, til FN's Menneskerettighedsråd i går, selv om han tilføjede, at fjendtligheder fortsætter i zonerne omkring Homs, Damaskus og det sydlige Daraa. »Oprettelsen af deeskaleringszoner er et skridt i den rigtige retning. De er potentielt med til at støtte de nødvendige betingelser for mere omfattende, politiske diskussioner inden for rammen af Genève-forhandlingerne, der ledes af [FN's] Særlige Udsending, [Staffan] de Mistura«, bemærkede Pinheiro.

Foto: Aleppo, 30. jan. 2017. De syriske deeskaleringszoner har ført til 'mærkbar reduktion i graden af vold' – FN.

EU gennemfører flere bail-ins imod bankindskydere

15. juni, 2017 – Den italienske regering har fået grønt lys fra Bruxelles til at anvende den spanske Banco Popular-løsning på de to Veneto-banker, Popolare Vicenza og Veneto Banca, der trues af EU af en reorganiseringsprocedure. Der bliver ingen formel bailout (statslig bankredning), fordi de to banker bliver solgt til større banker (én af dem Unicredit), men regeringen vil indsprøjte penge under klausulen om »genkapitalisering under forsigtighedsprincippet«.

Betingelsen for alt dette er, at indehavere af underordnede obligationer vil blive ofret, til et totalbeløb af €1,25 mia. Det drejer sig om detailkunder, hvis egne banker har solgt disse obligationer som værende »sikre« til dem, til mere end 10 % 's afkast årligt og med 10 års løbetid. Disse kunder er allerede i en oprørstilstand og har bebudet juridiske sagsanlæg, baseret på en præcedens, som en domstol allerede har afgjort imod Popolare Vicenza i en sag, hvor obligationer blev solgt uden den nødvendige information om den faktiske risiko, der var involveret.

Der er endnu en bail-in (ekspropriering af visse typer bankindskud) på vej mod underordnede obligationer i Monte dei Paschi-banken (MPS). EU-kommissionen har godkendt den italienske regerings plan om at genkapitalisere MPS med €6.6 mia., hvor de herved de facto nationaliserer 70 % af banken. Betingelsen er ofringen af 40.000 detail-indehavere af underordnede obligationer til et totalt beløb af €2,1 mia. Advokater for MPS hævder imidlertid, at disse bankkunder kun vil miste mellem 15 % og 25 %.

Disse obligationer blev udstedt af MPS i 2008 med det formål at være med til at finansiere overtagelsen af Banca Antonveneta. Dette var den ulovlige handel, der blev tilladt

af den Europæiske Centralbank, ECB, og Banca d'Italia (Italiens centralbank), og som kostede Antonveneta op mod €18 mia., med tab, som MPS skjulte med derivatorordninger, solgt af Deutsche Bank og Nomura. Denne handel er hovedårsagen til MPS's bankerot i dag, og den ville have været forhindret, hvis den bankopdelingslov, der eksisterede i Italien frem til 1995, ikke var blevet ophævet, og som gjorde det muligt for en kommerciel bank, MPS, at gå ind i investeringsbankvirksomhed.

Interview med Vladimir Putin til Oliver Stone: Første og anden del

13. juni, 2017 – I går aftes gik første del af Oliver Stones interview med den russiske præsident Vladimir Putin i luften på Showtime TV (show.com). Serien af fire timelange afsnit slutter torsdag. De følgende bemærkninger er parafraser af hovedpunkter i første afsnit:

Putin: [Mikhail] Gorbatjov vidste, der måtte ske ændringer, men han havde ingen idé om, hvilken form for ændringer var nødvendige. Han tænkte ligesom franske utopister. Det, han gjorde, skubbede landet ud i sammenbrud. Hele samfundssystemet kollapsede, og militæret blev ødelagt.

Jeg hører ofte folk i Vesten sige, at jeg beklager Sovjetunionens fald. Nej – det var den totale forstyrrelse, som jeg kaldte den store katastrofe. Vi befandt os i borgerkrig (film med militæret, der skyder på parlamentsbygningen vises). Mange blev dræbt.

[Boris] Jeltsin bragte mig til Moskva. Jeg havde intet netværk

dér. Da han første gang opfordrede mig til at stille op til præsident, sagde jeg nej. Jeg mente, det var et enormt job; jeg var bekymret for min familie.

Stone: Da De tog over, genopbyggede De økonomien, industrien og landbruget, og De standsede privatiseringerne ...

Putin bryder ind – Nej, jeg standsede ikke privatiseringerne. Jeg gjorde dem retfærdige. Jeg standsede oligarkerne. Folk, der aldrig havde udrettet noget som iværksættere i deres liv, fik statslige industrier; de blev gjort til milliardærer uden at foretage sig noget, uden talent.

Stone bemærkede, at han blev beskrevet som en ny tsar, at han havde al magten, og at der havde været flere mordforsøg.

Putin: Det er ikke et spørgsmål om, hvor meget magt, man har, det handler om, hvordan man bruger denne magt. Vi skal alle dø – det er det, vi udretter, mens vi lever, der betyder noget, som afgør, om vi er lykkelige.

Han beskrev krisen i Tjetjenien, et og to, som han måtte løse, da han kom til magten. Han sagde, at Vesten åbenlyst støttede al-Qaeda i Dagestan og Tjetjenien, og at han sagde dette til George Bush, og Bush noterede sig det og viste interesse. Dernæst modtog jeg et brev fra CIA, at de forbeholdt sig ret til at støtte oppositionsgrupper. Han gennemgik historien med USA, der skabte al-Qaeda i Afghanistan for at bekæmpe sovjetrusserne, og fortsatte med at støtte dem i Balkanlandene.

Han sagde, at [Josef] Stalin begik en stor fejltagelse efter Anden Verdenskrig med at oppuste USSR og brugte store ord, hvilket spillede i hænderne på Vesten og skabte den Kolde Krig. Stalin gav dem et påskud for deres operationer.

Vi har brug for samarbejde. Den anti-russiske hype i USA er tåbelig. Det kan måske give dem medvind på kort sigt, men deres problem er, at de ikke ser 25, 50 år ud i fremtiden, og

ser konsekvenserne af deres handlinger.

Bemærkninger, i parafrase, af anden del af Oliver Stones »Putin-interviews«, fra tirsdag, 13. juni.

Putin: Vi havde foreslået et fælles program for ballistisk missilforsvar (BMD) med USA, men de afviste det. Dernæst forlod de Aftalen om Mellemdistanceraketter (INF) og begyndte at opstille BMD-systemer i Østeuropa med den påstand, at det var nødvendigt pga. Iran – hvilket nu tydeligvis ikke er sandt. Missilforsvarssystemet (ABM) var i sig selv en trussel mod magtbalancen, men det var ligeledes sandt, at affyringsmekanismerne let og hurtigt kunne transformeres til offensive våben. Vi havde intet andet valg end at respondere med modforholdsregler for at beskytte landet – og et våbenkapløb er indledt. Dette var en stor, strategisk fejltagelse fra Vestens side, der forstyrrede balancen.

Om den første udvikling af atomvåben: Russere arbejdede også med det, med russiske og tyske videnskabsfolk, men vi fik også efterretninger fra det amerikanske program. I husker nok Rosenberg-ægteparret, som I henrettede i den elektriske stol, men de var blot budbringerne – informationen kom fra videnskabsfolkene, der var forudseende nok til at indse, at der burde være en balance i disse magtfulde våben – de var mere fornuftige end politikerne.

☒ Der ligger en alvorlig fare i, at nogen af siderne tror på, at de kan overleve bag et missilskjold, fordi det får dem til at tro, at en atomkrig er mulig. Ingen ville overleve en atomkrig.

Om den cubanske missilkrise: Jeg er ingen beundrer af [Nikita] Krustjov, men han responderede til USA's deployering af missiler i Tyrkiet.

Stone beskrev filmen, 'Hvordan jeg lærte at elske atombomben'

(fuld titel: Dr. Strangelove eller Hvordan jeg lærte at holde op med at bekymre mig og at elske bomben), og senere så de filmen sammen. Putin bemærkede: Meget lidt har ændret sig, kun mere sofistikerede våben.

Der er dem i Vesten, der tænker 25-50 år ud i fremtiden, og de har et andet syn på Rusland. Problemet er, at de fleste politikere kun ser fra det ene valg til det næste og vurderer tingene ud fra kortsigtede fordele snarere end ud fra langsigtede konsekvenser.

Om Afghanistan: Vi var villige til at hjælpe USA, eftersom vi havde den fælles mission at tilintetgøre terrorisme. Men de sagde til os, at de ikke havde tænkt sig at blive i al evighed, blot et par år. Men nu ...

Om Ukraine: USA støttede helt åbenlyst den farvede revolution i 2004, lovpriste [Viktor] Jusjtjenko og [Julia] Timosjenko som demokrater, men selv, da de tog magten, bevarede vi vore relationer med dem. Men de var meget upopulære og blev stemt ud i 2010 – så gik USA atter i arbejde for at underminere den valgte regering. De var ikke interesserede i det ukrainske folks frihed til at vælge, men kun, at enhver tilnærmelse mellem Ukraine og Rusland måtte stoppes ved alle midler. Så de støttede radikale nationalister.

Efter Sovjetunionens fald var der ikke længere behov for NATO. Jeg foreslog endda [Bill] Clinton, at Rusland kom med i NATO, og han syntes, der var en god idé. Men så foreslog han ABM-systemerne, og Bush implementerede det. De havde brug for et fjendebillede for at opretholde deres militærmagt og bevare den unipolære verden.

Jeg blev forbløffet, da jeg så de vestlige nyheder efter Georgiens invasion af Sydossetien. Det var Rusland, der invaderede Georgien! Vi var aggressorerne! Bush, alle medierne. Forbløffende.

Om overvågning: Vi har ingen masseovervågning. (Forespurgt om

den store muslimske befolkningsgruppe:) Muslimerne i dette land er russere. Der er trosfrihed.

Vi har ingen indvendinger mod, at USA udspionerer vores land. Vi har brug for at vide, hvad der foregår i USA, og de har brug for at vide om os. Men USA har langt mere magtfulde systemer, end vi har.

Om homoseksualitet: Der er ingen restriktioner på seksuel orientering for voksne. Loven, der blev angrebet i Vesten, er kun imod forsøg på at fremme homoseksualitet blandt børn. Når en person først er fyldt 18, er der ingen restriktioner. Ingen. Vi tillader ikke homoseksuelle ægteskaber, eller at homoseksuelle par adopterer børn, men det er, fordi vi mener, at børn har brug for at vokse op i en normal familie, med en mor og far, for at de kan have et grundlag at vurdere ud fra.

Om [Edward] Snowden: Vi havde kontakt med ham i Kina og sagde til ham, at vi ikke ville have noget med ham at gøre. Så dukkede han op i vores lufthavn og kunne ikke forlade den. Sluttelig lod vi ham blive. Men det, han gjorde, var forkert. Han er ikke en forræder, men han burde have sagt op.

Forespurgt om at udlevere Snowden: Vi havde i årevis forsøgt at arrangere en udleveringsaftale med USA. Der er mange russiske kriminelle i USA, og USA nægtede at få en udleveringsaftale. Så der var intet grundlag for os til at udlevere Snowden – han havde ikke begået nogen forbrydelser under vores lov.

Om anklager om, at Putin var autoritær, mangel på ytringsfrihed, pressen: Der er over 100 radio og Tv-stationer i dette land uden regeringskontrol. Det ville være umuligt. Med hensyn til ytringsfrihed, så er der nu mange partier i Rusland, de har alle ytringsfrihed (vises en præsidentiel debat med Putin på podiet sammen med tre andre kandidater, der raser imod ham som en tyran, der må fjernes).

Om de amerikanske valg, før valget: Jeg har ingen præference

for nogen kandidat. Det er alligevel altid den samme politik. Mit eneste ønske er, at, uanset, hvem, der bliver valgt, så vil han/hun forsøge at have gode relationer med Rusland.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin (højre) sammen med Oliver Stone. (Manden i midten er tolk.)

Våbnene er trukket for Trump – Han må handle hurtigt for at tilslutte sig Silkevejen og genindføre Glass-Steagall

Leder fra LaRouche PAC, 14. juni, 2017 – I de seneste par uger har en teater/nyhedskommentator holdt et billede frem af præsident Trumps blodige, afskårne hoved; »Shakespeare in the Park«-teaterkompagniets opsætning af Julius Cæsar i New Yorks Central Park portrætterede Cæsar som Donald Trump, som dernæst blev udsat for en langvarig, brutal og blodig mordscene; og i dag åbnede en 66-årig mand fra Illinois ild mod et baseball-træningshold fra det Republikanske Parti i Alexandria, Virginia, efter en bekræftelse af, at de var Republikanere, og skød fire personer (inklusive det tredjehøjst rangerende medlem af det Republikanske Part i Repræsentanternes Hus), før han blev dræbt af politiet. Skyttens Facebook-side inkluderede: »Trump er en forræder. Trump har ødelagt vores demokrati. Tiden er inde til at ødelægge Trump & Co.«

Sindssyg handling, begået af en galning? Måske, men politiske mord bliver altid fremstillet som »enlige mordere«, og

efterforskningerne bliver altid omhyggeligt kontrolleret for at opretholde sådanne dækhistorier – med JFK-mordet som blot det mest berømte, og mest åbenlyse, eksempel. I 2008 udgav *EIR* en brochure med titlen, »Hvorfor briterne myrder amerikanske præsidenter«, [1] og som rapporterede om briternes rolle og motivering bag mordene på præsidenterne Abraham Lincoln, James Garfield, William McKinley [2] og John F. Kennedy.

Husk, at det aktuelle McCarthy-hysteri, der forsøger at male præsident Trump som en naiv tåbe eller agent for russerne, medskyldig i angivelig underminering af amerikansk demokrati, osv., blev indledt af den britiske MI6-agent Christopher Steeles kompendium af vilde fabrikationer om Trump og russerne. Dette »uærlige og upålidelige dossier« blev dernæst brugt af den nu miskrediterede, tidligere FBI-chef, James Comey, i et selvudnævnt »J. Edgar Hoover-moment«, hvor han viste Trump Steele-dossieret og angiveligt antydede, at det ville blive offentliggjort, hvis Trump ikke bøjede sig mht. at stoppe oprettelsen af venligtsindede relationer mellem USA og Rusland. Dernæst lakkede han næsten sikkert dossieret, eller sørgede for, at det blev lækket, dagen efter.

De korrupte efterretningsfolk fra Obama-administrationens tid – James Clapper, John Brennan og James Comey – havde, selv før, de blev afskediget fra embedet, ført et korstog for at portrættere Rusland (og Kina) som fjender af Amerika; som militære aggressorer, og som en alvorligere trussel mod den vestlige verden, end ISIS! Disse løgne tjente som dækhistorie for, at præsident Obama og hans klon, Hillary Clinton, kunne bringe verden på randen af atomkrig og forsikre de bankerotte, vestlige finansoligarker, at USA aldrig ville gå sammen med Rusland og Kina i byggeriet af den Nye Silkevej og opbygning af en ny, global finansarkitektur. Sådanne revolutionerende skridt ville, til [City of] Londons og Wall Streets rædsel, give infrastruktur og industri til den Tredje Verden, og endda til de vestlige nationer, snarere end gæld og nedskæringer, påtvunget dem af Londons og Wall Streets spekulanter.

Men, oligarkerne havde ikke forudset, at det amerikanske folk havde fået nok af permanent krigsførelse, økonomisk disintegration, narkotika- eller opiatepidemien, der rammer stort set hver eneste familie i nationen, og massemedier, der vedholdende løj om stort set alt. Valget af Trump blev resultatet.

Foreløbig har Trump lovet at gøre mange af de ting, som Lyndon H. LaRouche længe har foreslået, som det fremlægges i **LaRouches Fire Love**, men han har ikke taget de fundamentale skridt, der er nødvendige for at gennemføre disse løfter. Han har aflagt løfte om at genopbygge den forfaldne, amerikanske infrastruktur, men har ikke handlet på sit løfte om at genindføre Glass-Steagall – det absolut nødvendige, første skridt til at skabe den nødvendige kredit til opfyldelse af sit løfte om infrastruktur og gen-industrialisering. Han har etableret samarbejdsrelationer med Kina, men har ikke fuldt ud tilsluttet sig Bælte & Vej Initiativet for atter at få gang i amerikansk industri omkring opbygning af verdens nationer, inklusive vores egen. Han har krævet en genopretning af amerikansk førerskab inden for rumforskning og -fart, og inden for videnskabelige opdagelser, men, igen, finansieringen af disse projekter kræver, at han omgående lukker den spekulative boble ned og genindfører statskredit i Hamiltons tradition.

Det er, fordi præsident Trump offentligt har forpligtet sig til disse ting, og til at gøre en ende på britisk imperieopsplitning af verden i »Øst vs. Vest«, at skydevåbnene nu trækkes for at fjerne ham fra embedet – eller, som det antydes gennem dagens skudepisode, fjerne ham fra Jordens overflade. Han må handle meget hurtigt for at sætte gang i den økonomiske genrejsning gennem statslig kredit; for at tilslutte sig den Nye Silkevej og for fuldt ud at samarbejde med Rusland og Putin om at knuse terrorist-svøben.

Jo flere amerikanere, der følger med i serien af Oliver Stones fire timelange interviews med præsident Vladimir Putin desto hurtigere vil dæmoniseringen af Putin blive grinet ind i

historiebøgerne og gøre den sorte historie med J. Edgar Hoovers beskidte tricks med den »røde skræk« og politiske mord, selskab.

Foto: Justitsministeren og FBI's direktør på visit. Præsident John F. Kennedy, J. Edgar Hoover og Robert F. Kennedy. Det Hvide Hus, det ovale kontor, 23. februar, 1961.

[1] Se (engelsk): [»Why the British Kill American Presidents«](#)

[2] Se (dansk): [»Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«](#)

Hvorfor bliver Qatar nu gjort til syndebuk?

– Se den større sammenhæng

Af Hussein Askary, *EIR's* redaktør for arabiske spørgsmål.

13. juni, 2017 – Alt imens det er korrekt, at Qatar finansielt, politisk og logistisk har støttet terroristgrupper og ekstremistiske prædikanter og anstiftere af vold, så er den nylige kampagne for at hænge Qatar ud som de eneste understøtter af terrorisme ikke alene absurd, med også farlig. Det faktum, at denne kampagnes spydspids er Saudi-Arabien, den unikt farligste understøtter af såkaldt islamisk terrorisme, og verdens vugge for Wahhabi-takfiri-jihadisme, gør det endnu mere surrealistisk og farligt. Det faktum, at denne kampagne fulgte i kølvandet på den amerikanske præsident Trumps besøg til Saudi-Arabien, hvor han den 21. maj mødtes med statsoverhoveder fra 50 muslimske lande for at erklære total krig mod terrorisme og ekstremisme, har fået Saudi-Arabien til

at se ud som lederen af global krig mod terror og hævet det over enhver mistanke. Dette vil sløre virkeligheden for de fleste af verdens nationer og gøre dem sårbare over for saudiskstøttet terrorisme, der er fuldstændig koordineret, og har været det i århundreder, med britiske efterretningsinstitutioner. Den er ofte koordineret med amerikanske efterretningsorganisationer, enten ved, at de vender det blinde øje til disse aktiviteter, eller også fuldt ud deltager i dem. Dette er, hvad der skete under præsident Obama med invasionen af Libyen og angrebet på Syrien, gennem en aktiv støtte til de samme islamiske terroristgrupper, såsom al-Nusra Front, Jaish al-Islam og andre, som Qatar nu anklages for at støtte, og ved at tillade ISIS at vokse og blive en betydningsfuld aktør i området og i verden.

Den britisk-saudiske involvering i angrebene på USA den 11. september, 2001, er velkendt, om end endnu ikke efterforsket til bunds, idet man afventer implementeringen af JASTA-loven [Loven om Juridisk Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorismen] ved de amerikanske domstole, for at stille saudiske regeringsfolk for amerikanske domstole.

Mange af de Qatar-baserede 59 personer og 12 grupper, der den 7. juni af Saudi-Arabien og dets allierede, de Forenede Arabiske Emirater (FAE), Egypten og Bahrain, blev opført på listen over terrorister, såsom den islamiske prædikant Sheikh Almed al-Qaradhawi, var hyppige besøgende i Saudi-Arabien og modtog rigelig støtte fra landet indtil for nylig. Alt imens Egypten og de libyske regeringer har legitime grunde til at støtte opførelsen af Qaradhawi og det Muslimske Broderskab (MB) på listen over terrorister, så spiller Saudi-Arabien og FAE til gengæld et skummelt spil. De to sidstnævnte støtter aktivt den yemenitiske gren af MB, al-Islah-partiet, der er kraftigt involveret i krigen mod Yemen i den saudiskledede koalition.

Saudi-Arabien er ligeledes et stærk støtte af det Syriske Muslimske Broderskab, der er den indfødte syriske hovedgruppe,

efter al-Nusra og ISIS. Saudi-Arabien havde faktisk opført MB på terroristlisten i 2014, men fortsatte med selektivt at støtte dets forskellige grene i overensstemmelse med briternes og Obamas dagsorden for regimeskifte og destabilisering af hele regionen.

Hele denne situation bør ses i den større, korrekte sammenhæng for at forstå og håndtere denne ikke-lokale krise.

Der er et nyt paradigme, der udvikler sig i verden, og som anføres af Rusland, Kina og deres allierede i BRIKS-nationerne og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Rent økonomisk repræsenteres dette nye paradigme af »Ét Bælte, én Vej-initiativet«, der er i færd med at revolutionere verdensøkonomien. Politisk og militært har Ruslands intervention i Syrien, siden september 2015, bragt en afslutning af de anglo-amerikanske doktriner for regimeskifte. De anglo-saudisk-qatarsk-amerikanske styrker (inkl. alle de ovennævnte terroristgrupper), der har hærgnet i Vestasien og Nordafrika, i det mindste siden invasionen af Irak i 2003, og udbruddet af det orkestrerede »Arabiske Forår«, er nu i færd med at miste deres fodfæste og de fleste af deres stillinger. ISIS er netop nu i færd med at blive systematisk elimineret i Irak og Syrien af to koalitionssammensætninger: 1. Den russisk-iransk-Hezbollah-støttede Syriske Nationale Hær inde i Syrien, med yderligere en amerikanskstøttet (under Trump) blanding af kurdisk-arabiske styrker i det østlige Syrien. 2. Af den iranskstøttede irakisk hær og militser på stedet i Irak, med en vis luftstøtte fra USA's Luftvåben.

Saudi-Arabien og FAE har viklet sig ind ud i et sandt hængedynd i Yemen, i en krig, der har skabt en af de værste, humanitære katastrofer i dette lands historie, hvor de har begået krigsforbrydelser og støttet de samme, ovennævnte terroristgrupper i kampen mod den nationale hær i Sana'a og dens allierede, Ansarullah-bevægelsen (Houthier). Den saudisk-FAE-ledede koalition har ikke opnået nogen af deres mål i Yemen, og kan ikke trække sig tilbage. På den anden side, så

oplever EU og den vestlige verden en af de største finansielle og økonomiske kriser, siden 1930'erne.

Det faktum, at præsident Trump har selv en antydning af overvejelser om at gå sammen med Rusland og Kina om udformningen af en ny, politisk og økonomisk orden, giver de imperialistiske fraktioner i USA, og i Storbritannien og dets satrapper i Golfen, mareridt. Med et Mellemøsten, som er den letteste region, i hvilken man kan begynde krige, er det saudiske træk ildevarslende.

Under Trumps topmøde i Riyadh med de muslimske ledere, blev Iran erklæret for at være hovedkilden til terrorisme og ustabilitet i området, og i verden. Den saudiske vicekronprins, Muhammed bin Salman, hævdede den 3. maj, at Iran har til hensigt at tage kontrol over de hellige steder i Saudi-Arabien, og at hans land i stedet ville føre krigen ind i den iranske lejr. Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir svor, under sit besøg i Frankrig den 7. juni, at straffe Iran. Selv samme dag angreb en gruppe, med forbindelse til ISIS, det iranske parlament og Ayatollah Khomeinis mausoleum i Teheran, den værste terrorhandling i Iran i mere end to årtier. Iranske regeringsfolk rettede omgående fingeren mod Saudi-Arabien som værende dem, der rekrutterede terrorister, selv om efterretningsminister Mahmoud Alavi senere sagde, at det stadig var for tidligt at vurdere, om Saudi-Arabien spillede en rolle i angrebene.

Hensigten synes at være den at trække USA ind i endnu en katastrofal konflikt i regionen på vegne af sine allierede, og at forhindre ethvert samarbejde mellem USA og Rusland. En anden, potentiel konsekvens af en dramatisk optrappet krigstilstand i Golfen kunne føre til en total katastrofe for de asiatiske, økonomiske giganter Kina, Japan, Sydkorea og Indien, der er stærkt afhængige af daglige udskibninger af olie og gas fra Golfen. Mellem 80 % og 85 % af alle de ca. 17 millioner tønder olie, der passerer igennem det meget lille Hormuzstræde hver dag, sejler til ovennævnte lande. Qatar og

Iran er de største producenter og eksportører af naturgas til Asien, ud over Rusland. Enhver afbrydelse af denne strøm kunne betyde en ubeskrivelig krise for disse lande og verdensøkonomien. Dette er en af de største afpresningsoperationer, som de anglo-amerikanske styrker holder mod Asien.

Kina og Latinamerika må skabe Ny Silkevej med de gamle opdagelsesrejsendes mod

14. juni, 2017 – I en debatartikel i *Xinhua* i dag, med titlen, »Bælte & Vej åbner mere rum for at skabe et Kina-Latinamerika/Caribien-fællesskab for en fælles skæbne«, minder forfatterne Liu Lianxiang og Zhao Hui om, at den gamle Maritime Silkevej omfattede en rute fra Asien til den mexicanske havn Acapulco, via de berømte Manila-galleons-søfarere, eller Nao.

I dag, bemærker de, »udstrækker Kinas foreslåede 21. Århundredes Maritime Silkevej sig til Latinamerika og Caribien«, et område, der er ivrig efter at deltage i projektet. Handel mellem de to områder er vokset, tilføjer de, og efterlader meget lidt tvivl om, at Kina og Latinamerika »er naturlige partnere«. Latinamerika er ivrig efter at komme væk fra at være eksportør af råmaterialer, og Kina kan bidrage mere aktivt til dette, siger forfatterne, »idet de ikke alene kan være formidler af den fælles udviklingsfilosofi ... men også formidle sine avancerede teknologiske og finansielle

ressurser«. De påpeger, at de infrastrukturprojekter, Kina foreslår – jernbaner, flytransport, hovedveje, vandveje, kommunikation, osv., – »langt overgår de kinesiske søfareres forestillinger, der begrænsede sig til den maritime forbindelse«.

Forfatterne understreger, at, hvis den spanske munk og søfarer, Andres de Urdaneta, der opdagede Manila-Acapulco-ruten i 1565, »havde opgivet over for det voldsomme hav og uforudsigeligheden af denne lange og anstrengende ekspedition«, ville handelsruten, der blomstrede i 250 år mellem Asien og Latinamerika, »aldrig have fået fremgang ... I dag må Kina og Latinamerika udvise samme mod og hengivenhed som de opdagelsesrejsende fra det 16. århundrede« for at overvinde de protektionistiske vinde, der blæser visse steder, »og således holde kursen på vejen til global udvikling«.

Foto: Manila-Acapulco Galleons-mindesmærket på Plaza Mexico i Intramuros, Manila.

Norge gør sig til militært mål med ny radar i Arktis rettet mod Rusland

12. juni, 2017 – En ny radarstation, der er under opførelse på den norske ø i Arktis, Vardø, forårsager bestyrtelse blandt de 2.100 beboere i den nærliggende fiskerlandsby, og blandt russere. Mange lokale beboere er bekymrede for, at radarstationen gør hele området til et mål for russiske missiler. Vardø ligger lige ud for kysten af en norsk halvø (Vardøya), der stikker ud i Barentshavet og ligger omkring 150 km nordvest for den russiske nordlige flådes ubådsbaser, der

ligger i klynger omkring Polyarny på Kola-halvøen. Blandt de fartøjer, der ligger dér, er den ballistiske missilubåd af Borei-klassen, Yuri Dolgurukiy. Fra Barentshavet foretages ligeledes prøveaffyringer af ballistiske missiler, der lanceres fra russiske ubåde.

Radarstationen, der er i færd med at blive udrustet med en avanceret, sidste nye, moderne radar ved navn Globius II, ligger der for at overvåge russerne, selv om de norske myndigheder hævder, den er der for at spore rum-junk i kredsløb over den. Russerne har gjort det klart, at de betragter det som en del af USA's og NATO's ballistiske missilforsvarssystem, og at de behandler det i overensstemmelse hermed.

»Norge må forstå, at, efter at landet er blevet en forpost for NATO, må det direkte konfrontere Rusland og russisk militærmagt«, sagde ambassadøren, Teimuraz Ramishvili, til den norske statskanal, NRK. »Der vil derfor ikke længere være et fredeligt Arktis.«

Professor ved Massachusetts Institute of Technology (MIT) Theodore Postol siger, at russerne har god grund til at være bekymret.

»Hvis man har en nabo, der hele tiden går frem og tilbage langs med stakittet til din grund med et skydevåben, så kan han meget vel fortælle dig, at våbnet ikke er ladet, men det rejser alle mulige spørgsmål om hans intentioner«, sagde han til *New York Times*. »Det skaber et billede af, at USA gør alt, det kan, for at skaffe efterretninger om nye, russiske missiler og finde ud af alle de forholdsregler, det kan, for at modgå dem.«

I et interview til Sputnik News i begyndelsen af maj var Postol endnu skarpere mht. den potentielle fare ved radarstationen.

»Jeg mener, at deployeringen af den nye radar i Norge er et

resultat af misforstået, amerikansk logik«, erklærede Postol. »Det er kun et spørgsmål om tid, hvornår den aktuelle oprustning vil resultere i – i en eller anden form – en alvorlig konfrontation mellem Rusland og Kina på den ene side og USA og NATO på den anden.«

Foto: En kvinde lufter sin hund i nærheden af radarstationen, der ligger over den lille fiskerby, Vardø, på øen Vardøya; Norges østligste by og Europas eneste arktiske by. Radarstationens nyeste udrustning vækker voldsom vrede i Rusland.